

شروقه کر نه کا کورت بوقه هینو کا

مَنْحُ الْحَقِّ

د پرو پاو ل و ر و ش تان د

یا زانای پر هیژا

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ نَاصِرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدِيٍّ

المترقی سنه (۱۳۷۶) رحمه الله تعالى

شروقه کړت

شیخان شیخه میری

مزکه فت

شروقه كرنهكا كورت بو شهينو كا

د بيرو باهر و رهو شتاند

يا زاناين پر هيژا

عبدالرحمن بن ناصر السعدي - رحمه الله -

شروقه كرن

شيفان شيخه ميرى

مزكه فـت

www.mzgaft.com

ناقص پهرتوڪن ب ڪوردي: شروقه ڪرنيڪا ڪورت بؤ قههينوڪا

(منهج الحق) د بيروباوهر و رموشتاندا.

ناقص قههينوڪن ب عمرهبي: منظومة منهج الحق، يا زاناين پر

هيٽرا عبدالرحمن بن ناصر السعدي - رحمه الله -

شروقه ڪرن: شيشان شيخه ميري.

تيب دانان: دهيك يوسف.

پيداچوونا زمانى: جيهان ئهحمده.

ديزاينا بهرگ و ناقهرؤكن: سايتن مزگهفت www.mzgaft.com

ساله بهرهم ئينانى: 1446 - 2024

پیشہ کی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين، أما بعد:

خودىٰ حەزبکەت دىٰ دەستپيکەين ب شروڤه کرنه کا کورت بۆ مه تنه کا گه له کا ب بها و هه هینوکه کا پر ب مفا، کۆ به يتين وى د کورتى و يا تير پامانه، د بوارى عه قیده و رهوش تاندا، يا زانايى پر هيژا (شيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي) خودى دلو قانيى پى ببهت.

و مه رهم ژ قى شروڤه کرنى بتنى بۆ هندىيه کۆ قوتابيين مه يين خوشتقى يين لاوازييا تيگه هشتنا زمانى عه ربهى ل دهف وان ههين د قى هه هینوکى بگه هن، و مفاى ژى وه ربگرن، دا کو زانين به لاقه ببیت، ونه زانين کيم ولاواز ببیت، و بۆ زانين ئەف مه تنه ب دهنگ هاتيه شروڤه کرن د چوار وانە ياندا، و دريژتر ژ قى چه ندى هاتيه گۆتن، به لى ژ بهر گرنگيا وى ب کورتى هاتيه قالا کرن بۆ نقيسىنى، دا کو بتنى پامانين ديريى وى بهيته زانين، و هندهک روناکرتين کورت ل سه ر بدهين، و بکه قيته بهر دهستى خوانده قانى، و ب ساناهى بشيت مفاى ژى وه ربگريت، قيجا هه ر خه له تى و کيماسييه کا هه بت ئەو ژ منه، و ژ خودى دخوازم لمه نه گریت، و ليپورينا وى يا به رفره ه ژ مه بگريت، و که مال و تمامه تى بتنى بۆ خودى و په رتوکا وى يه.

و دهر باره ی ناڅۍ څه هینوکۍ نه هاتیه زانین کو ناڅ لښهات بیته کرن
ب (منهج الحق)، به لۍ ژ بهر به یتا ده سټیپکۍ نه و ناڅه یۍ لۍ هاتیه
کرن.

و ژ هه ژبییه بیژین کو من مفایه کۍ باش ژ شروڅه کرنا (شیخ عبدالرزاق
البدر) وه گرتییه ژ بو څۍ شروڅه کرنا کورت، خودۍ خیرا وی بنقۍسیت.
ژ خودایۍ مه زن دخوازم څۍ کاری ب ټنیه ته کا دروست و ب دلسوژی
ژ مه قه بویل بکه ت، و بکه ته د ته رازییا خیرین مه و ده یبابین مه دا،
و هه ر که سۍ هاریکاری و پشته ټانی کری بو به ره مهینا نا څۍ
په رتووکۍ.

شیخان شیخه میری

8.11.2024 ز

شرۆقه کرنا قههینوکا (منهج الحق)

۱- فَا سَائِلًا عَنْ مَهْجِ الْحَقِّ يَتَنَبَّيْ * سُلُوكَ طَرِيقِ الْقَوْمِ حَقًّا وَيَسْعَدُ

ئەقە گازیه که شیخ دبیزیت ئەی ئەو کەسێ تو داخوازا ریبازا راست (منهج الحق) دکە، ئەو کەسێ ریکا راست و دروست بقییت (ئەقە ژێ مەرۆف دزانیت شیخ وەکی شیرەتەکی یە کو دلێ وی یی ب داخوازکەری زانییقه، ئەقێ چەندی پيشکیشی وان دکەت) ئەی ئەو کەسێ تە بۆ نەفسا خو ریبازا دروست دقییت، ریکا حەقی و هیدایەتی دقییت، ئەو هیدایەتە بەری تە بدەتە سەرکەفتن و بەختە وەرپیا دین و دنیا، قیجا د پرسیارکرن و داخوازکرن زانیی ژێ دا دقییت مەرۆف ئنیەتا خو دروست بکەت، ئانکو: تول حەقی یی بگەری ب ئنیەتا هندی کو تۆ بخۆل دویف بچی و جییه جی بکە. مەنەج: ئەو ریکا راست و دروست و ئاشکرایە یا کو مەرۆفی دگەهینیته بەحەشتی، قیجا ئەف مەنەجە دقییت یی قەگربیت بۆ پەرستنی و پەرۆشتان و تەوحیدی ژێ، نە کو مەرۆف ژ لایەکیقه ل دویف مەنەجە کێ راست و دروست بچیت، و ل لایەکی دی یی خراب بیت. مەنەجە جی راست بۆ هەمی پەرۆشت و پەرستن و سەرەدەرییانە، نە کو مەرۆف ژ لایەکیقه کەسە کێ ئیکتا پەرستت و خودی نیاس بیت

و ژ لایځ پوهشتیځه یی که ځتی بیت، یان ژی به روځاژي ژ لایځ
 پوهشتیځه یی بهرز و بلند بیت، به لی ژ لایځ عه قیده و بیرو باوه رانځه
 یی هه رفتی بیت، نه گهر تو ریځا هه ق بگری دځیت ژ بو هه می لایان
 ریځا هه ق بگری، ځیجا نه ځ ریځا هه ق ژبو وان که سایه ییڼ
 ب دروستی ل دویځ وی کومی دچن ییڼ ل سهر هه قییی و راستیی
 و دروستیی، و نه گهر ته نه ځه کر دی ل دونیایی و ئاخره تی
 به خته وه ربی، (ئانکو دی که هییه به خته وه ربیی و سهره رازییی، نه گهر
 تول دویځ وان که سان بچی ییڼ ل سهر ریځا هه ق چووین).

وه کی (ابن القیم) رحمه الله دبیژیت: دوو تشت ییڼ هه ین،
 (الطریقه والغایه) ریځ (وه سیله یه، هیدایه ته)، و ئارمانج (ئارمانج ژي
 به خته وه ربی و سهره رازییه).

ځیجا هه رکه سی ل دویځ ریځا هیدایه تی چوو دی که هیته
 سهره رازیی.

ریځا هیدایه تی و یا راست نه وه یا پیغه مبه ر ﷺ و صه حابی و تابعی
 ل سهر چووین، نه ون ییڼ گرنگی ب کار وکریاران داین، و زانین
 وه گرتین و بکریار سه لماندین و جیبه جیکرین، ژبه ر هندی ییڼ
 بووینه پیشه نگ و چاقلیکه ر بو ییڼ پشتی خو.

ئىمامى ئەوزاعى رَحْمَه اللّٰه دېيىت: (بەينفرەھىيى بکيشە ل سەر سوننەتى و ل ويىرى ب پراوەستە ئەو جەھى قەوم لى پراوەستىيان -ئانكو صەحابى و تابعى د بابەتتەن ئايىنىدا- و توى بېژە يا وان گۆتى، و دەھى خۆ بگرە ژ وى تشتى يى وان دەھى خۆ ژى گرتى، و ل دويىف پىکا سەلەفەن خۆ يىن چاك ھەرە، ئەو تىرا تە ھەيە يا تىرا وان كرى)

بىگومان ئەوا پىغەمبەر ﷺ و صەحابى ل سەر ئەو زانىنا دروستبوو، چونكى ھەقى بۆ وان شرىنتربوو خۆ ژ نەفسا وان ژى، قىجا ئەگەر مروقى پىكا راست و دروست زانى مروقى يى غەرىب نابىت و نامىنىتە عەجىبگرتى ئەگەر خۆ ژمارا كەسىن ل سەر ھەقىيى يا كىم ژى بىت بۆ خۆ ناكەتە خەم، ھەكى ھندەك ژ سەلەفان گۆتى: (عليك بطريق الحق، ولا تستوحش لقلّة السالكين، وإياك وطريق الباطل، ولا تغتر بكثرة الهالكين).

و ھندەك ژ سەلەفان دگۆت: (لَيْسَ الْعَجَبُ مِمَّنْ هَلَكَ كَيْفَ هَلَكَ، لَأَنَّ سُبُلَ الْهَلَاكِ كَثِيرَةٌ، وَأَهْلُهَا أَكْثَرُ، وَإِنَّمَا الْعَجَبُ مِمَّنْ نَجَا كَيْفَ نَجَا) ئانكو: تشتى سەير نە ئەو ئەوئەيىن ب ھىلاك چووین چاوا تىچوون؟ چونكى پىكىن تىچوونى گەلەكن، و دىكەفتىيىن وى پترن، بەلى تشتى سەير ئەو ئەوئەيىن پزگار بووین چاوا پزگار بوون؟!

قیجا هه چییی بقییت که سه کی دلخوش بیت دی ریکا حق
 گریت وه کی خودایی مه زن دبیزیت: ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ
 وَلَا يَشْقَى﴾ ﴿١٢٣﴾ قیجا نه گهر رینیشاندان وئاشکه راکرنه ک ژ من
 بو هه وه هات هه چییی دویکه فتننا رینیشاندان وئاشکه راکرنا من کر نه و
 د دنیا ییدا دی هیته سهر ری، و دی ب هیدایهت که قییت، و ل ئاخره تی
 ژی نه و ب عه زابا خودی دل نه خوش نابیت.

به خته وه ری نه وه یا کو مه هه میان د قییت نه م بگه هینی، و هیقی
 و ئارمانجا مه هه میانه، و ب دهستی ته فه ناهیت هه تا تو ل دیف ریکا
 حق نه چی و ب دروستی باوه ری پی نه ئینی، چونکی بانگه شه کرن
 و گوئن و درویشم مفای ناگه هینن.

۲- تَأْمَلْ هَذَاكَ اللَّهُ مَا قَدْ نَظَّمْتُهُ * تَأْمَلْ مَنْ قَدْ كَانَ لِلْحَقِّ يَفْصِدُ

تو هزرا خو بکه، تو به ری خو بده قی قه هینوکی یا من قه هاندی
 خودی ته ب هیدایهت بینت، هزرکنا وی که سی مه ره ما وی وه رگرتنا
 هه قیبت.

هزرا خو تیدا بکه دا رامانین وی د سهری ته دا ب چه سپن، و هزرا خو
 بکه و دوعایان بکه خودایی مه زن ته بهیدایهت بینیت دا خودی ته
 ب هیدایهت بینیت، چونکی هیدایهت ژی نه هه ما تشته که دی گری
 و دی به رده وام مینی ل سهر، نه خیر، هیدایه تی ژی کار پید قییت
 هیدایهت نه وه تو ریکا حق بگری، و ل سهر بمینی،

و ته زانين هه بيت لسهر ناڤه روکا وي، و تو پاريزگاريي ل سهر بکه ی هه تا مرنى، هيدايت نه کارى پوژه کى و دوويانه، چونکى پوژى ب کيمى ب کيمى ئەم هه څده جار ديژين: ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ سوره الفاتحه ئانکو: ئەى خودا تو ريکا راست نيشا مه بدهى و مه بهيلىه لسهر.

قيجا تو هزرا خود قى څه هينو کيدا بکه يا کورته، به لى گه له ک يا بمفاهيه ده قيده و په وشتاندا هوسا هزرا خو تيدا بکه وه کى که سه کى حه قى بڅيى، هه وه کى تو تيهنبيى ئاڅى بى و ئاڅه کى ببينى کا دى چاوا چى څه خوى، هوسا هزرا خو تيدا بکه، نه وه کى که سه کى کا دى چاوا پيلانه کى داني چاوا دى خودانين هيدايتى د سهردا بهى، هوسا سه حکه يى وه کى ته دڅيى تو بگرى، و ل دويځ بچى، ئە څه زى

پيدځى چاکرنا ئنيه تا مرؤڅييه، نه کو شروڅه کرنا قى څه هينو که بو مه وه کى دهم بوراندنه کى بت يان ئەم بيژين مه په رتوکه ک خواند، به لکو مه ره ما مه ئەو بت بڅى په رتوکه و بيى وه کى ئاراستا هزر و باوه ريا مه به ره څ ه قيبى بڅيى و رازي بوونا خودى بده ست خوڅه بينن.

۳- نَقُرْ بِأَنَّ اللَّهَ لَا رَبَّ غَيْرُهُ * إِلَهَ عَلَى الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مُجَدِّدُ

ئەم دانپێداننێ دکهین ب دلێ خو و ب خو شکاندنا خو و ب ئەزمانێ خو، کو خودایی مەزن (الله) و چ ئیلاهیێ دی یێن حەق دگەل نینن، یی ب تننێ یە د ربوبیەتا خوڤا، د ناڤ و سالووخەتێن خوڤا، و د پەرسەتننێ دا، و چ تەشت وەکی وی نینە، بەلکو ئەو ب تننێ یە یی ئافرانەدر و یی خودان، ئەو ب تننێ یە رێڤەبەر و چ هەڤیشک نینن د قی چەندیدا ﴿قُلْ أَعْبِرُوا اللَّهَ أَنْبِیَ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَیْءٍ﴾ ﴿١٦٥﴾ سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ تو بیژە: ئەری ژبلی خودی ئەز خوداییەکی دی بو خو بدانم، و ئەو ئافرانەدر و خودانی هەر تەشتەکییە؟

بەلکو ئەم پەشەبەستنا خو نادانینە ل سەر چ تەشتی خودایی مەزن تێنەبیت، و تەو بە ناکەین بو چ تەشتی ژ خودی پێڤەتر، چونکی (الله) خودانی هەمی تەشتی یە چیکرن و فەرمان هەر یا وی یە، (ابن تیمیە) خودی ژێ پازیبیت دبیژیت: (الرب) ئانکو ئەو یی خودانکەر ئەو یی خالق ئەو یی پازق ئەو یی مە ب سەر دئیخیت و پەشتەقانییا مە دکت و هیدایەت د دەستدایە.

(إله) ئەو یی کو ئەم ب مەزن دانین و ب ئیلاهددانین، و خو بو دسکینین و ب هەمی جوړین پەرسەتنا خو نیزیکی وی دکهین، چ پەرسەتیی حەق نینن ژ (الله) ی پێڤەتر، هەر وەکی خودایی مەزن دبیژیت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾ ئانکو: ئەمی گەلی خەلکی پەرسەتنا خودایی خو بکهین.

و ههروهسا دبیزیت: ﴿وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ ئانکو: و ئەز خودایێ ههوه مه قیجا په‌رستنا من بکه‌ن.

و ئەو ئیلا‌هه‌که‌ یێ ل سه‌ر عه‌رشێ مه‌زن، و ئە‌قه‌ سه‌الۆ‌خه‌ته‌که‌ بو عه‌رشێ، کو عه‌رش: سه‌قفی مه‌خلوقاتایه، و خودایێ مه‌زن عه‌رش یێ وه‌سف کری ب مه‌زنیی، چونکی ژ مه‌زنترین مه‌خلوقاتایه، و خودایێ مه‌زن ئیستیوا یا کری بو سه‌ر عه‌رشێ مه‌زن، یێ بلندبووی بلندبوونه‌کا ژ هه‌ژی مه‌زن‌ه‌ییا وی، هه‌روه‌کی خودایێ مه‌زن بخۆ به‌حسی خۆ کری ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ په‌حمان یێ بلندبوویه سه‌ر عه‌رشێ،

و هه‌روه‌سا د‌گه‌له‌ك ئایه‌تین دیت‌ر دا قی چه‌ندی دوویات د‌که‌ت. و ئە‌وه‌ خودانی مه‌زنی و په‌سن و ته‌نایی و مه‌د‌حیی و بلندى و به‌رفه‌هییا مه‌د‌حی بو وی بتنێ یه.

وئین په‌ج‌ه‌ب رحمه‌ الله دبیزیت: (الإله هو الذي يطاع فلا يعصى، هيبه له وإجلالا ومحبة وخوفا، ورجاء وتوكلا عليه، وسؤالا منه ودعاء له، ولا يصلح ذلك كله إلا لله عز وجل).

ئانکو: خودا ئە‌وه‌ یێ گوهداریا وی به‌یته‌کرن و سه‌ر‌پ‌یچیا وی نه‌ه‌یت‌ه‌ کرن، ژ‌به‌ر ت‌رس و هه‌یبت و مه‌زنیا وی، و ژ‌حه‌ژ‌ی‌کرن و ت‌رسا وی، و هیشی و پشت به‌ستنا لسه‌ر وی، و داخاز و پ‌رسیار و د‌وعا ژ‌ی ده‌ینه‌ کرن، و ئە‌قه‌ هه‌می بو که‌سێ دروست نینن ژ‌ خودایێ مه‌زن پ‌یقه‌تر.

٤- وَنَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مَعْبُودُنَا الَّذِي * نُخَصِّصُهُ بِالْحُبِّ ذُلًّا وَنُفَرِّدُ

ئەم شەهەدەیی ددەین کۆ (الله) معبودی مەیه، و ئەوە یی ئەم پەرستنی
 بۆ دکهین و خو بۆ دسکینین، ئەوی ئەم بو ملکهچ و گوهدار، و مە
 چ پەرستیین دی نینن پەرستنی بۆ بکهین ژبلی وی، و هەر ئەوە یی
 هیژای هندی کو ئەم حەز ژ وی بتنی بکهین، چینابیت تو حەزژیکرنا
 ئیککی بکهیه د لئی خۆدا وهکی یا خودایی مەزن یان پتر ژ یا خودی،
 هینگی دی بۆ تە ب پەرستن حساب بیت ئەگەر تو حەز ژ بکهی
 و ژ بترسی، چونکی نابیتە پەرستن ئەگەر حەزژیکرن بتنی
 بیت بی ترس، خوشکاندن و ثیان و ملکهچبوون هەمی بۆ خودی نە،
 حەزژیکرن بی خوشکاندن نە پەرستنه و هەروەسا خوشکاندن بی
 حەزژیکرن نە پەرستنه، و ئەف کارە بتنی دقیت بۆ خودایی مەزن بیت
 و کەسی نەکەیه هەقیشک د قی چەندی، وهکی (ابن القیم) د پەرتووکا
 خۆدا یا (مدارج السالکین) دا دبیزیت: (پەرستنا خودایی مەزن ئەو
 ئەگەر تو کومبکهی دناقبەرا قان هەردوو تستاندا: کەمالا حەزژیکرنا
 تە، و کەمالا ترسا تە بۆ خودی بتنی بیت، وهەروەسا کەمالا
 خوشکاندنا تە بۆ پازیبوونا خودی بتنی بیت ئەفە پەرستنه.
 هەروەسا (ابن القیم) د وی پەرتووکییدا دبیزیت: (پروحا پەرستنی: ثیان
 و ترسە).

قیجا حەزژیکرن و ترسامە بۆ خودی و ژ خودی بتنی بت، وکەسی
 نەکەینه هەقیشک د قی چەندی دا.

ه- فَلِلَّهِ كُلُّ الْحَمْدِ وَالْمَجْدِ وَالثَّنَاءُ * فَمِنْ أَجْلِ ذَا كُلِّ إِلَى اللَّهِ يَفْصُدُ

هه می سوپاسی و مه زنی و په سن بو خودی نه، همد (سوپاسیkerne) و مه جد (مهن دانانه) و ثنا (مهدح و په سن کرنه)، قیجا ژبه رقی چه نندیه هه می کهس به رهف دچن و هه می کهس به ری خو ددهنی و قه سنا وی دکه ن.

قیجا ئەف هه رسی په یف نیزیکی ئیکن، به لی نه ئیک پامانن وه کی پیغه مبه ری ﷺ به حسی فاتیحی کری گوت خودایی مه زن دبیزیت: (ب راستی من سوره تا فاتیحی د ناقبه را خو و به ندهیی خودا یا کریه دوو پارچه، و بو به ندهیی من یا هه ی، ئەوا ئەو داخواز بکه ت، ئەگەر به ندهیی من گوت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئەز دی بیژم به ندهیی من سوپاسییا من کر،

ئەگەر گوت: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دی بیژم به ندهیی من مه دحین من کرن و ئەنایا من کر، ئەگەر گوت: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ئەز دی بیژم به ندهیی من ئەز مه زن دانام).

د فهرمووده یه کیدا یا هاتی پیغه مبه ری ﷺ ده می چووبا رکوعی و راببا دا بیژیت: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلُ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ) ل قیری ژی هه رسی په یف بین هاتین، کو همد و ثناء و مجده.

و هه می قهستا خودی دکهن، ب خوشکاندن، و پهزلی قه، چونکی بتنن ئه وه یی تمام د هه می سالوخت و کریارین خودا، و خه لکی هه می پیدقی وی دبن و پیدقیین خو و پرس و داخازی و دوعایین خو ژ وی داخاز دکهن، و خودی پیدقی که سی نابت، چونکی ئه و دهوله مهنده و خودانه و ملکی عهرد و عهسمانا هه می یی ویه.

6- تُسَبِّحُهُ الْأَمْلاَكُ وَالْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ * وَكُلُّ جَمِيعِ الْخَلْقِ حَقًّا وَتَحْمُدُ

هه می فریشته و عهرد و ئهسمان و ئه و تشیتین د ناڅدا ژ چیکریان ته سبیحا خودی دکهن ب حهقی و سوپاسسیا وی دکهن. و ئه قه د گهله ک ئایه تاندا یا دووباره بووی وهکی خودایی مهزن دبیزیت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ﴿٤٤﴾ سوره الاحقاف: ٤٤ ئانکو: هه ر حهفت عهسمان و عهرد، و هه ر تشته کی د ناڅ وان دا ژ چیکریان ته سبیحا وی دکهن، و هه ر تشته کی هه می خودی پاک دکهت و مه دحین وی دکهت، به لی هوین - گه لی مروقان - د وی چه ندی ناگه هن. هن دی خودی به ب به نیی خوی ئارام بوویه له زی ل عه زابدانا وان ناکهت، و باش گونه ه ژبیر بوویه ب وان.

و یا دروست ئه وه ته سبیحا قان مه خلوقاتان ب حه قی یه،
 و ب ئه زمانی یه، ئانکو ب ئه زمانی خو ته سبیحان دکه، و خودی
 ل سهر ههر تشته کی خودان شیانه، و ئه وه نه تشته کی سهیره،
 چونکی گه له ک صه حابیان یا دیتی ژ قان جوران، بین دیتین به ره ک
 د دهستی پیغه مبه ریدا ﷺ تسبیحین کرین، و ههروه سا پیغه مبه ر ﷺ
 دبیزیت: (ئه ز به ره کی ل مه ککه هی دنیا سم کو سلاقی من دکر) ئه وه
 هه می ب ئه زمانییه ژ راست ته سبیحا دکه.

یا هاتی د صه حیحا بوخاریدا کو قورمی داری ئه وی پیغه مبه ری ﷺ
 گوتارین ئه یزبان ل سهر دگوتن ده می ژ سهر رابووی دهنگی ئاخینک
 و گریانای وی بلندبوو ژ بهر خه ربییا پیغه مبه ری ﷺ، هه تا دهستی خو
 دانا یه سهر و ته نابووی.

۷- تَزَّهَّ عَنْ نِدٍّ وَكُفٍّ مِّثْلٍ وَعَنْ * وَصِفِ ذِي النُّفْصَانِ جَلَّ الْمُحَدُّ

خودایی مه یی پاکزه و یی پاک راگرتییه ژ (ند و کف و مماتل) ئه وه ژ
 د نیزیکی ئیکن، به لی ههر ئیکی رامانا خو یا جودا یا هه ی، وه کی
 خودایی مه زن دبیزیت: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئانکو:
 قیجا هوین چو هه قال وهه قکیفان بو خودی د په رستنی دا نه دان، و
 هوین دزانن کو ئه و د ئافرانندن و پرزدانی دا یی ب تنیییه، و ئه و ب تنیییه
 هیژای په رستنی.

و د ئايه ته كا دى دا دبېژيت: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ ئانكو: ونه
وى چو هه ټكويف هه بووينه، نه د ناټين وى دا، نه د سالوخته
وكرياران دا، يى پاك وپيروژ بت.

د ئايه ته كا دى دا دبېژيت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾
ئانكو: تشتهك ژ چيكرپيښ وى وهكى وى نينه، نه د ذاتى وى دا نه
د ناټ و سالوخته وكريارين وى دا؛ چونكى ناټين وى هه مى دباشن،
وسالوخته تين وى هه مى دپيځهاتى ومه زنن، ووى ب كريارين خو
-بى هه ټپشك- چيكرپيښ خو يين مه زن هه مى ئا فراندينه، وئوه
گوهديرى بينه ر، تشتهك ژ گوټن وكريارين به نييښ وى ل وى به رزه
نابت، وئوه دى وان سهره جزا ده ت.

ئانكو ئه ټه هندى دغه هينيت كو تو هه ټپشكييا چ مه خلوقاتين دى
نه كهى دگل خودى كو تو ئيكى بكه يه (هه ټال، و هه ټوينه) يان
(هه ټكويځ) يان (وه كه ه ټ) بو خودى، يان تو بېژى ئيكى وهكى وى يى
هه مى، يان خيزانا هه مى، يان پشته ټانى هه مى، نه خيږ خودايى مه زن يى
پاكزه ژ ټان تشتان و هه روه سا يى پاكزه ژ وه سفا هندى كو تو كيم
بكهى يان ژ قيمه تى خودى ب ئينه خواري يان وه سفا سيفه تين وى
بكهى يان هندهك عه يبان يان هندهك كيماسيان بو خودى بدانى،
خودايى مه زن يى پاكزه ژ شى چه ندى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ سوره ٢٨

و ب راستی هر حهفت عهسمان وعهر د وتشته کی د ناڅبه ری دا
 هه می مه د شهش پوژان دا ئافراندن، وچو زه حمهت ووهستیان ب وی
 چه ندی څه نه گه هشته مه. وئ هف شیان مه زن نیشانه ل سهر هندی کو
 خودی دشیّت مرییان زیندی بکهت.

زه حمه تی و مانندیوون و وهستیان بو خودی نینه ونابت، چونکی نه څه
 سالوخته تین کیما سیینه، و خودی دویر وپاقره ژقی چه ندی.
 و ههروه سا دبیزیت: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ ﴿سُورَةُ الْحَجِّ﴾
 و خودی که سی بی گونه هه زاب نادهت.

خودی سته می ناکهت، چونکی سته م کیما سییه.

و ههروه سا دبیزیت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ﴿سُورَةُ الْأَنْعَامِ﴾ و خودای
 تشته ک ژ تستان ژبیر نه کرییه.

و خودی چ تشتی ژبیرناکهت، چونکی ژبیرکرن کیما سییه، څیجا
 خودی یی پاکره ژ هه کیما سییه کی ژ هه رتشته کی هه څدر بیت ب وی
 تشتی خودای مه زن خو پی وه سفکربیت یان پیغه مبه ری وی ﷺ نه و
 وه سف کربیت، دقیت مروّف خو ژ دویربخیت و وی تشتی
 پالنه دت بو خودی وه کی نفستنی و وهستیانی نه زانینی و سته می
 و بی ئاگه هبوونی و ژبیرکرنی و پیڅی بوونا خوارنی و رزقی څان
 هه می کیما سیان، خودی یی بی منه ته ژ و یی پاکره ژ.

(الموحد) دَقِيتَ بهيتَه تاكُرن د تهِو حيدِدا يا رِبو بى و ئولوهييدا ئەو خودايه يى پاكزە ژ ھەڤيشكان و يى دويرە ژ كيماسيان ئەو خودايه يى كو دهيتە تاكُرن د رِبو بيه تى و ئولوهيه تيدا.

ئانكو تو وى بتنى بدانى خودا و رِيقەبەر و پشتەڤان و سەركار، ھەروەسا تو پەرسىتنى بتنى بو وى بكەى، و چ ھەڤيشكان بو چينه كەى ئەڤەيه رامانا الموحد .

۸ - وَنُثِبْتُ أَخْبَارَ الصِّفَاتِ جَمِيعَهَا * وَنَبْرَأُ مِنْ تَأْوِيلِ مَنْ كَانَ يَجْحَدُ

و ئەم ئەو دەنگوباسيىن سيفەتان ئەوين د قورئانى و ھەرموودەياندا ھاتين جيگير دكەين و دانپيدانى پى دكەين، ھەكى ئىمام ئەھمەد دىيژيت: (خودى ناھيتە وەسفكرن ب تشتەكى ئيلا ئەو تينەبيت ئەوى خودايى مەزن خو پى وەسف كريت يان ژى پيغەمبەرى وى ﷺ پى وەسفكربيت).

و ئەم خو بەرى (بيگونەھ) دكەين ژ تەئويلا وى كەسى ژ رى دەرکەفتى.

قيجا تەئويلى ژى دوو جورين ھەين:

تەئويلا ھەى يا لەفظى ئانكو ھندەك يين ھەين كو لەفظا قورئانى دگوھورين دا كو رامانى بگوھورن، ئەڤە تەھريفا لەفظى يە، و ھەروەسا ئەم خو بەريى دكەين ژ تەئويلا مەعنايى يا كو ئەگەر مەعنايەكى بدەت تو بچى مەعنايەكا دى بدەيى و ئەم خو بەريى

دکه یں ژ ته ئویلکړنا وان که سان ییڼ جه حدی دکه ن، جه حد ژى ئینکارا له فطی و ژکارئیڅستنا سیفاتین خودی و نه ټه ریکا مروقیڼ مؤوله نه وین سیفاتین خودی ته ئویل دکه ن و هر ټه ته حریفه به ری مروقی دده ته ئینکار و تعطیلا (ژ کارئیڅستنا) سیفاتین خودای مه زن و دقیت مروف هشیار بیت ژ ته حریفکړنى .

۹- فَلَيْسَ يُطِيقُ الْعَقْلُ كُنْهَ صِفَاتِهِ * فَسَلِّمْ لِمَا قَالَ الرَّسُولُ مُحَمَّدٌ

څیجا ټه به یت ته مامکړنا یا به ری وی یه، ئانکو میڅکی مه ناگه یته چاوانییا سیفه تین خودی کو هندی مروف یی ب میڅک و زانا و تیگه هشتی بیت وهل مروقی ناکه ت بگه یته راستیا سیفه تین خودای مه زن وه کی دبیزن: (هر که ماله کا بهیت د هرزا ته دا خودای مه زن ژ هندی مه زنتر و پیروژتره) و خودای مه زن ژ هندی مه زنتره کو میڅکی ته بگه یته چاوانییا سیفه تین وی، چونکی هندی میڅکی مروقی پیشکه فتن هه بیت هه ری عاجزه و بیښیانه، نه شیت بگه یته څی چه ندی، ده می پرسیار ژ ئیمام مالکی هاتیه کړن: (چاوا خودی ئیستیوا کر؟ ئیمام مالکی گوت ئیستیوا یا زانایه کا چیه، و چاوانییا وی یا نه دیاره، و ئیمانان ب وی واجبه، و پرسیار کړن ب څی چه ندی بیدعیه)، و نه ټه به رسقا ئیمام مالکی به سه بو هه می سیفه تان، څیجا تو خو راده ست بکه بو وی یا پیغه مبه ری ﷺ

گوئی مادهم میسکی ته ناگه هیته قی چه ندی، چونکی په یام ژ دهف
خودی یه و گه هاندن ژ دهف پیغه مبهری ﷺ یه و راده ستبون پیدقیه
ل سر مه.

ئیمامی شافعی دبیزیت: (من باوهری ب خودی هیه و ب وی تشتی
ژ دهف خودی هاتی ل دویف مهره ما خودی، و من باوهری
ب پیغه مبهری ﷺ هیه و هه رتشته کی ژ کیستی وی هاتی ل دویف
مهره ما پیغه مبهری ﷺ) قیجا هه رکه سی خو راده ست بکه ت ب راستی
ئه قه ریکا سه رکه قتن و رزگار بوونییه، به لی ئه گهر مروف خو راده ست
نه که ت و خو نه رازی بکه ت، و په خنی بگریت ئه قه ریکا ژ نا قچوونی
و سه ردا چوونییه ب تاییه ت د بابه تی ناف و سالو خه تاندا (الاسماء
والصفات).

۱۰- هُوَ الصَّمَدُ الْعَالِي لِعَظَمِ صِفَاتِهِ * وَكُلُّ جَمِيعِ الْخَلْقِ لِلَّهِ يَضْمُدُ

خودی ئه وه یی (الصمد) ئه وه یی پیروزییا وی و مه زنا هییا وی
و به ریزییا وی گه هشتیه ته مامی، و هه روه سا خیر و بیرین وی
و که ره ما وی ژ ی گه له که و بی وی چو کار نهائی نه کرن و خه لک
قه ست دکه نی ژ بو قه تاندا هه وجه یین خو، و خه لک هه زژیدکه ن،
و ژ ی دترسن ژ بهر عه زابا وی، سالو خه تین جوان و به رز ل دهف
خودی هه نه هه روه سا ئه ف نا قه نا قه که ژ نا قین خودی کو (الصمد) ه
جاره کی یی هاتی د قورئانیدا ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝﴾

تو ئه ی محمه د بیژنه اله یی بتنی یه چ هه قیشک و هه قال نینن یی
صمده،

صمد ژ ی ب دوو پامانان دهییت:

ئیک مه زناهییا سالۆخه تیین خودایی مه زن کو ئه و یی صمده ژ بهر
مه زنییا سالۆخه تیین وی ییین علمی و ییین حکمه تی و عه ظه مه تی،
سالۆخه تیین وی ییین که مالی و جه مالی هه می ییین وی نه.
ههروه سا (الصمد) کو هه می خه لک پیدقی وی دبن، د ته نگا قییاندا
هه وارا خو دگه هیینه وی و داخو ازیین خو ژ ی دکن و به ره ف و یقه
دچن و خودایی مه زن پیدقی ب که سی نابیت.

۱۱ - عَلَیْ عَلَا دَاتَا وَقَدَرَا وَقَهْرُهُ * قَرِيبٌ مُجِيبٌ بِالْوَرَى مُتَوَدِّدٌ

عه لی یه، ئه قه ژ ی نا قه که ژ نا قیین خودی، ئانکو خودایی مه زن یی
بلنده، وه کی د ئایه تا کورسیدا هاتی، ئه ف نا قه به لگه یه ل سه ر
جیگیر بوونا هه می پامانیین بلندی ل سه ر خودایی مه زن، کو خودی
یی بلنده ب ذاتی خو ل سه ر مه خلوقات یی ل سه ر عه رشی، ئیستیوا
و بلند بوونه کا هوسا کو هیژایی بابه تی وی و که مال و مه زنی
و عه ظه مه تا وی بیت، ژ بهر هندی دا هزرا ته دویر نه چیت هه ما
ناظمی بخو گو ت یی ل سه ری دا تو بزانی یی ل سه ر عه رشی.

پامانا دوویچ، قه درئ وی ژی یی بلنده، که مالا وی یا مه زنه،
 عه ظه مه تا وی یا مه زنه، جه لالا وی گه له که، ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ﴾ ب دروستی قه درئ خودی نه گرتینه.

و ههروه سا بلندیا (القهر) دهسته لاتا وی ژی گه له که، ئانکو خودی
 خودان دهسته لاتا قه هاره ئه وی خودان دهسته لات و هه رکه سه کی
 خودی بقیّت دشیّت بشکیّیت و ژناف ببهت ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ
 عِبَادِهِ﴾ ئه ف هه رسی پامانه کو خودی ب ذاتی خو و ب قه درئ خو
 و ب دهسته لاتا خو قه هاره و یی بلنده.

قیجا دا تو دویر نه چی کو تو بیژی ماده م بلنده هاژ مه نینه- حاشا-
 دقیّت تو بزانی کا چاوا خودی یی بلنده، هوسا یی نیژیکه کو به رسقا
 به نده یین خو ددهت ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
 الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ ئانکو:
 و ئه گه به نییین من پرسیارا من ژ ته کر- ئه ی محهمه د- تو بیژه وان:
 هندی ئه زم ئه ز یی نیژیکی وانم، ئه ز د گازبیا وی دهیم یی گازی من
 بکهت، قیجا بلا ئه و گوهدارییا من بکهن د وی تشتیدا یی ئه ز فه رمانی
 پی ل وان دکهم، وبلا باوه رییی ب من بینن، به لکی به ری وان بکه قیته
 باشییا دین ودنیایا وان.

ئەف ئايەتە ھندى دگەھىنيت كو خودى يى نىزىكى بەنييىن خويە
 ناڧى وى (القريب) ە نىزىكىيە كا بابەتى وى بيت دا ھزرا تە نہ چيت
 و بىژى مادەم خودايى مەزن يى بلندە و ل ئەسمانايە، ئانكو يى
 دويرە، نہ خيىر، كا چاوا خودى يى بلندە ھوسا يى نىزىكە ژى
 ب پشته قانىي و ھاريكاري و گوھداني و ئاگەھ ژ تە ھەيە، و دبىنيت،
 و پاداشتى ددەتە مروقى، و دوعايىن مروقى جيىەجى دكەت،
 و بەرسقا مروقى ددەت، پەرستنا بۆ مروقى ب ساناهى دكەت،
 ھەروەسا (المجيب) ە، ژى بەرسقا دوعايا تە ژى ددەت و (المتودد) يى
 ژ وەدود ھاتى، ئانكو نىزىكى (لطيف) ە يى ب دلوقانە ھەمى جورين
 قەنجيان دگەل عەبدىن خو دكەتن.

۱۲- هُوَ الْحَيُّ وَالْقَيُّومُ ذُو الْجُودِ وَالْغَنَى * وَكُلُّ صِفَاتِ الْحَمْدِ لِلَّهِ تُسَنَدُ

ھەر خودىيە يى ساخ يى كو ژيانا تەمام يا كو ژ بەرى وى عەدەم نہى
 يا خودى بتنى يە، و يا پشتى وى فەنا نہى يا خودى بتنى يە، ئەفە
 ژيانا تەمامە و كىماسى ژى ناگەھنە قى ژيانى.

ھەروەسا (القيوم) خودى يە ب كاروبارين خو رادبىت ئاگەھ
 ژ بەندەيىن خو ھەيە و ئەفە بەلگەيە ل سەر كەمالا زەنگىنى و قودرەتا
 خودايى مەزن ئەف ھەردوو ناڧە ژى دگەلەك ئايەتاندا يىن ھاتىن
 و ھەمى سالوخەتتىن خودى يىن ذاتى دزقرن بۆ ناڧى (الحي) و ھەمى
 سالوخەتتىن خودى يىن فعلى دزقرن بۆ ناڧى خودى يى (القيوم).

(ذو الجود) ئانکو خودان که ره م و قه نجی هر ئه وه یی ژ هه مییان
 مه ردترو و پیرۆزتر و ب که ره متر، هر قه نجییه کا هه بیت هه می ژ دهف
 خودایی مه زن بتنی یه مه چ پیچینابیت هه می یا خودیی،
 وه کی خودی دبیزیت: ﴿وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ نینه قه نجیه ک
 هه بیت ئیلا ژدهف خودی یه.

و دبیزیت: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ ئه گهر هوین بهین
 نیعمه تین خودی بهه ژمیرن هوین نه شین هندی گه له کن.
 و(الغنی) ئانکو خودی یی زهنگینه قیجا ذاتی وی یی زهنگینه، نه
 پیدقی مه خلوقات یه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
 الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ئانکو: ئه ی گه لی مروقان هوین د هه می تشتاندا
 پیدقی خودینه، دهمه کی ب تنی ژی هوین ژ وی دبئ منه ت نابن، وئو
 ژ مروقان و ژ هه می تشتان یی بئ منه ته، د ذات وناق و سالوخته تین
 خودا یی هیژای مه دحانه.

و ئه ف گونه هیین مه چ زیانی ناگه هیینه خودی و ئه ف خیرین مه
 چ مفای ناگه هیینه خودی، وه کی د فهرمووده یا قودسیدا هاتی: (ئهی
 بهنده یین من ئه و گونه هیین هوین دکن زیانی ل من ناکه ن و ئه و
 قه نجی و چاکییین هوین دکن مفای ل من ناکه ن).

قِيَجَا هه می سالوخته تین مه گوتین یین هه مدی بو خودی دهینه
 پالدان، هه مد بو خودی ل سهر ناقتین وی، ل سهر سالوخته تین وی،
 ل سهر کارین وی، ل سهر نیعمهت و مننهت و فهزل و چاکییا وی،
 هه مد بو خودی کو ره بی جیهانی هه مییی یه.

۱۳- أَحَاطَ بِكُلِّ الْخَلْقِ عِلْمًا وَقُدْرَةً * وَرِعًا وَإِحْسَانًا فَإِيَّاهُ نَعْبُدُ

(المحیط) ئەهه ژ ی ژ ناقتین خودی یه، ئانکو خودی یی هه گره بو
 هه می چیکریین خو و چ تشت ل بهر وی بهرزه نابیت، یی هه گره
 ب زانینا خو: ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ و تشتهک
 ژ زانینا خودای ته - ئەه می محه مه د- بهرزه نابیت، ژ گرانینا میرییه کا
 هویر ل عهردی و هه تا ل ئەسمانی، تشتی ژ هه مییان بجویکتر و هه تا
 یی ژ هه مییان مه زنتر، ئەه و هه می د په رتووکه کا ئاشکه رادانه ل دهف
 خودای ته، زانینا وی دور لی گرتیییه و قه له می وی ئەه و نقیسی یه.

ودبیژیت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ
 الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾﴾ سَوْرَةُ الطَّلَافِ زانینا خودای مه زن هه می تشت یین هه گرتین
 و شیان و پیچیوونا وی هه می تشت یین هه گرتین چ تشت نینن
 د عهرد و ئەسماناندا کو خودی نه شیتی یان پیچییه بیت.

وهكى گۆتنهكا هه‌ى دبىژىت: (تشتىن موسسته‌ حيل نامىنن ده‌مى ته‌ گوهل قى ئايه‌تى دبىت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾. هه‌روهسا خودى خودان قه‌نجى و چاكى يه‌ خودان فه‌زل و كه‌رهمه‌ دگهل عه‌بدىن خو، به‌لكو نه‌بتنى ل گهل مروّثان هه‌روهسا ل گهل گيانه‌وه‌ران و داروبه‌رى و هه‌مى بونه‌وه‌ران، قىجا ئه‌و خودايى ئه‌ف سالىوخه‌ته‌ ل ده‌ف هه‌بن، بتنى ئه‌م په‌رستنا وى بتنى بكه‌ين، هه‌زژىكرن و خوْشكاندنا مه‌ بو وى بتنى يه‌، و په‌رستنا مه‌ بو وى بتنى يه‌، وهكى ئايه‌ت دبىژىت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ئه‌م په‌رستنا ته‌ بتنى دكه‌ين و ئه‌م هه‌وارا خوْ دگه‌هيننه‌ ته‌ بتنى .

١٤- وَيُنصِرُ ذُرَاتِ الْعَالَمِ كُلِّهَا * وَيَسْمَعُ أَصْوَاتِ الْعِبَادِ وَيَشْهَدُ

خودايى مه‌زن سه‌ره‌راى بلنديا خوْ تشتى هوير و بچويك ل عه‌ردى دبىنيت و چ تشت ل به‌ر وى به‌رزه‌ نابىت، قىجا پا توچ دبىژى بو تشتىن مه‌زنتر، هه‌تا ميّربيه‌كا په‌ش ل سه‌ر به‌ره‌كى په‌ش ل شه‌قه‌كا په‌ش بريّقه‌بچىت ئه‌و دبىنيت و گوهل ده‌نگى پىن وى دبىت، گوھليبوونا خودى و دىتنا وى چ تشت ل به‌ر به‌رزه‌ نابىت، و هه‌روهسا گوهل ده‌نگىن به‌نده‌يىن خوْ دبىت، هه‌مى ده‌نگان چ ده‌نگ ل به‌ر خودى به‌رزه‌ نابن، يى بلنديت يان نزم يان پست پست بت: ﴿سَوَاءٌ مِّنْكَم مَّنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ سُوْرَةُ الرَّعْدِ

ل دهف وی وهکی ئیکه ئهوی گوتنی بڤه شیریت یان ئاشکه را بکهت ژ هه وه.

ل دهف وی وهکی ئیکه یی ل تارییا شهقی ب دزیقه کارهکی بکهت، یان ل پوژی ئاشکه را بکهت.

دهنگی نزم و بلند ل دهف خودی وهکی ئیکن و خودی بینهره ل سهر بهندهیین خو وان دبینیت و یی زانایه وگوهدیر ئاگه هداره ل سهر گوتن و کریارین وان خو ئه گهر ڤه شارتی و ب دزیکی ژیهه بکن.

۱۵- لَهُ الْمُلْكُ وَالْحَمْدُ الْمَحِيطُ بِمُلْكِهِ * وَحِكْمَتُهُ الْعُظْمَى بِهَا الْخَلْقُ تَشَهُدُ

ئانکو: ملکێ عهر د و ئه سمان و تشتی د ناڤدا هه می یی خودی یه ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ هه می تشت یی خودی یه و کهس نینه یی ژ هه ژی بیت دڤیت ئه م هه مدا و سوپاسیا وی بکهین ل سهر ڤی چه ندی، و هه می سوپاسی بو وی نه، و ئه وی بتنی ڤه زل و منهت یین ل سهر مه ههین، کهسی منهت ل سهر مه نینه، و حیکمهتا خودی و دانا ییا خودی د چیکرنیدا یا دیار و ئاشکرایه، هه می کهس دبینن کا چاوا خودی ئه ڤ کاره هه می ب حیکمهت و هویر کرینه هه ر تشتهک ل جهی خویه، نه کو حاشا خودی ئه ڤ تشته بو یاری و سوحبهت و ژ ڤه ستا ئه ڤ تشته چیکربن ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾،

ئەرى قىچا ھەو (گەلى چىكرىيان) ھزركربوو ھەما مە ژ قەستا ھوين ئافراندينە، نە ئەم چ ھەرمانان ل ھەو دكەين ونە ھەو ژ چ تشتان ددەينە پاش، كو ھوين ل ئاخرتى بۆ حسيب و جزادانى نازقېرنە دەف مە؟

و دىيژيت: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ ھوين ھزردكەن من ھوين ژ قەستا چىكرنە و دى ھەو ھىلم بەرەلا و حسابى دگەل ھەو ناكەم، نە خىر خودايى مەزن يى پاقرە ژ قى چەندى .

١٦- وَنُشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الدُّجَى * كَمَا قَالَ الْمُبْعُوثُ بِالْحَقِّ أَخْذُ

و ئەم شەھدەيى و دانپىدانى دكەين كو خودى دەيتە خواری دویمایکا سیکا شەقى، كا چاوا ھنارتیى ب ھەقىى ھاتى كو (أحمد) پیغەمبەرە بۆ مە ھەگىرای دەمى دىيژيت: (خودايى مە ل دویمایکا سیکا شەقى ل ھەر شەھەكى دەيتە ئەسمانى دونيايى دىيژيت: كى دوعا ژمن دكەت؟ دا ئەز بەرسقا وى بدەم، كى داخوازىھەك ھەيە؟ دا ئەز ب دەمى، كى داخوازا ژيبرنا گونەھان دكەت؟ دا ئەز بو ژيىبەم) ھاتنە خوارەكا ژ ھەژى وى و ھىژاى وى، و سەلەف ھەمى ل سەر قى چەندى دئىك دەنگن.

و ئەگەر ئىك بىيژیتە تە چاوا خودى دەيتە خواری؟ تۆ دى بىيژى ئەرى تۆ دزانى خودى يى چاوايە؟ دى بىيژى ئەگەر تۆ نەزانى ئەو يى چاوايە، دى چاوا ھاتنە خوارا وى زانى، و مېشك ناگەھیتە قى چەندى.

۱۷- وَنَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَرْسَلَ رَسُولَهُ * بَيِّنَاتٍ لِّلْخَلْقِ تَهْدِي وَتُرْشِدُ

و ئەم شەھەدییی ددەین و دانپێدانی دکهین کو هندیکه خودایی مەزنە پیغەمبەر یێن هەنارتین وەکی مزگینیدەر بو ریکا بەهەشتی و مروۆفی بترسینن ژ ئاگری جەهنەمی و کورە ریکا، خودایی مەزن ئەف پیغەمبەرە یێن هەنارتین ب هەندەک موعجیزاتان و ب هەندەک هیجەتێن دیار و ئاشکەرە ل سەر خودایی مەزن، قیجا ئەو بەلگەیی پیغەمبەر ﷺ پی هاتین دیدار و ئاشکەرە، بەلگە ل سەر هەبوونا خودی یێن هەین (مقروء) ئانکو دەینە خواندن وەکی قورئانا پیروژ و تەورات و ئنجیل و زەبوری، و ئەفە ئەو یە ناظم بەحسی دکت، و بەلگەیی هەین (منظور)، مروۆف دبینیت ئەوژی مەخلوقاتێن خودی نە، وەکی چیا و ئەسمان و مروۆف هتد ئەفە ژی بەلگەنە ل سەر هەبوونا خودی.

و ل قیری دەمی دبیزیت (بایاتە) بەحسی وەحیی یە ئەو وەحیی هاتیە خواری ل سەر پیغەمبەری ﷺ کو قورئانا پیروژە، و پیغەمبەر ﷺ پاسپاردی و پابەند کری قی چەندی بگەهینیت: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ هەما یەفەر ئەو کۆ ئەو قی یەمامی (بەلاغی) ب گەهینیتە هەمی مروۆایەتی.

ڦڙجا مه باوهري ب ڦڙي چهندي ههيه، و مه باوهري ههيه ڪو پيڻه مبهراڻ نامه و په ياما خودايي مه زن يا گه هاندي، و ب باشتريڻ گه هاندن، و ههروهسا ڪا چاوا خودي فهرمان ل وان ڪريه بگه هينن، ٽه وان وهسا گه هاندنه خه لڪي ﴿بَايَاتِهِ لِلْخَلْقِ﴾ ٽه وڙي بو هندي يه دا ڪو هيجهت ل سهر وان نه مينيت پشتي پيڻه مبهري بو وان هاتين، دا نه ل ڀوڙا قيامه تي ٽه ڦ مروڦه بچن بهر دهستي خودي و بيڙني ياره بي مه نه زاني و چ بو مه نه هاتبوو، ڦڙجا ٽه نه هيلا نا هيجهت يه ل سهر وان وهڪي

خودايي مه زن دبيڙيت: ﴿لَّيْلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ دا ڪو خه لڪي چ هيجهت و گروڦه نه مينن ل سهر خودي پشتي هنارتنا پيڻه مبهراڻ.

ٽانڪو ٽه و هڪ يه سه پاندنا هيجهت يه ل سهر وانا، و نه هيلا نا عوزرايه بو وانا، ههروهسا ديارڪرنا ريڪا حهقه.

پاشي ناظمي ديارڪر ڪا ڪاري پيڻه مبهراڻ چييه؟ گوٽي ڪاري ڦان پيڻه مبهراڻ ﷺ هيدياه تدانا خه لڪييه، و هيدياهت وڙي ب دوو راماناڻ دهيت: هيدياه ته ڪ يا هه ي هيدياه تا ده لالي و ئيرشاديه و نيشانداني يه، تو ئيڪي فيربڪه ي تو نيشا بدهي، ٽه ڦ پيڻه مبهراڻ و مروڦان پي چيڊبيت.

و هیدایه ته ك یا هه ی یا سه ركه فتنی یه و ته و فیقی یه كو تو بیخیه
د دلې ویدا، و ئه څه مروغان پې چینابت، بتنې کارې خودیبه كو بشیت
مروغان راسته ری بکه ت، و ئیمانې بکه ته ددلی وادا.

څیجا مه رهما ناظمی ژى ئه وه یا كو پیغه مبه ران ﷺ پیچیدبیت، ئه وژی
رینیشاندانه و ئاشکه راکرن و راسته ری کړنه ئه څه ژى کارې پیغه مبه رانه،

خودایې مه زن به حسی پیغه مبه ری کر: ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطِ

المستقیم﴾، تو ئه ی محه مه د ﷺ تو به ری خه لکی دده یه (صراط

المستقیم) ئانکو تو وان راسته ری دکه ی و ری کى نیشا وان دده ی.

به لی هیدایه تا سه ركه فتنی د ده ستی که سیدا نینه ژ خودی پیغه تر،
که س نه شی ت ئیمانې بکه ته د دلې ته دا ژ خودی پیغه تر، به س

وی پیچیدبیت، وه کی خودایې مه زن دبیزیت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدَى مَنْ

أَحَبَبْتَ﴾ هه روه سا ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ﴾ ئانکو هیدایه تا وان

ل سه ر ته نینه.

ئانکو بو مه دیار دبیت هیدایه ت دوو جوړه جوړه کی ئه م دشین بکه ی

و جوړه ک نه د ده ستی مه دا یه، ئه و جوړی ئه م دشین بکه ی ئه م به ری

خه لکی بده ی نه ری کا حه ق ری کا به هه شتی یه، هه روه کی پیغه مبه ری

مه ﷺ دبیزیت ته ئیمانې عه لی: (ئه ز ب خودی که م یا عه لی ئه گه ر

ب تنی خودی ئیک مروف ژى ل سه ر ده ستی ته ب هیدایه ت بینیت بو

ته بخیر تره ژ دانا حیشت ری (سور).

۱۸- وَفَاضَلَ بَيْنَ الرُّسُلِ وَالْخَلْقِ كُلِّهِمْ * بِحِكْمَتِهِ جَلَّ الْعَظِيمُ الْمُوَحَّدُ

خودایى مه زن ته فضیلا هندهك پیغه مبه ران ل سهر هندهكان یا کری و هندهك یین ل سهر هندهكان ئیخستین، و ئەقە ژى ژ حیکمه تا وی یه، خودی چ تشتان بی حیکمه ت ناکهت.

هه می پیغه مبه ر سلاقیین خودی ل هه میان بن ل ئیک پله و ئیک ئاست دا نین، خودایى مه زن دبیژیت: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى

بَعْضٍ ۝۵﴾ سوره الانعام مه مسوگهر هندهك پیغه مبه ر یین ب سهر هندهكان ئیخستین، ته فضیلا هندهكان ل سهر هندهكان یا هاتییه کرن.

ههروهسا دبیژیت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن

كَلَّمَ اللَّهُ ۝۴﴾ سوره البقرة هندهك ژ وان یین ل گهل خودی ئاخفتین

و خودی پله یین هندهكان ژى یین بلندکرین.

قیجا خودی یین ب سهر ئیک ئیخستین ژبه ر وئ تاییه تمه ندییا ل دهف وان هه ی د ناڤ خه لکییدا، کو خودایى مه زن وه حی یا بو وان فریکری و هنارتین بو خه لکی، یان ژى کا چه ند وان گازى کریه بو خودی، قیجا ژبه ر ڤان سالوخته تین وان یین جوان و تازه

و مفایى وان وه کی چاوا مووسا (علیه السلام) د گهل خودی ئاخفتی چ پیغه مبه ران نه ئاخفتییه وه کی وی، و هندهكان ژى خودی پیگه ه و و پله یا وان یا بلندکری وه کی پیغه مبه رى مه ﷺ یی کو هه می قه نجی و چاکى و باشی و جوانی و تازه یی ل دهف وی کومبوویین،

ئانكو ئۇ چاكي و تازهيى يا ل ل سەر پيغەمبەر ان به لاقه بووى هەمى
پيگه يا ل دەف پيغەمبەرئى مه ﷺ كوم بووى.

و هەروەسا دبیژیت خودایی مەزن ھندەك ژ مروقان ژى یین ب سەر
ھندەكان ئیخستین، نە ب تنی پيغەمبەر و هەروەسا چيكرى
(مەخلوقات) ب گشتی ژى ھندەك ب سەر ھندەكان یین ئیخستن،
چونكى چينابیت ئەم ھەمى ل ئیك ئاست و ئیك پلەبین، بەلكو
خودایی مەزن ھوسا یین چيكرين تەوازن و ھەقسەنگى يا ئیخستیی
ھندەك تەمامكەرین ھندەكین دى بن، ھەمى مروف نە ل ئیك پلە
و ئاستن ژبەر قى چەندى ژى ل روژا قیامەتى ژى پيگەھ و پلەبیا
وان يا ژ ئیك جودايە ئەقە ژى ھەمى ب ھیکمەتا خودایی مەزنە دەمى
دبیژیت: ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
سُخْرِيًّا﴾ (٣٢) ﷺ مه پلەیین ھندەكان ل سەر ھندەكان ئیخستن دا
كو ھندەك د خزمەتا ھندەكاندا بن.

ئەگەر ھەمى قیگافی نوژدار بن پا کی یی نەساخه؟
ئەگەر ھەمى نوکە د بهیز بن پا کی یی لاوازه؟ و ئەگەر ھەمى د زیرەك
بن پا کی یی تەمبەلە؟ و ھوسا قیجا خودی ھندەك ل سەر ھندەكان
یین ئیخستین ب دانایی و ھیکمەتا خو، نە كو ئەقە ژ بی ھیکمەتی
ھاتییه، چونكى خودایی مەزن یی پاقرە و دویره ژ ھەر تشتەكى بی
ھیکمەت ژبەر ھندى دبیژیت: (جَلَّ الْعَظِيمُ الْمُوَحِّدُ) خودایی مەزنە
یى (العظیم) ئەقە ناھەكە ژ ناقتین خودی كو سەلماندنا مەزناھیا

خودى دکهت، د ناف و سالوخته تين ويدا و د کريار و زاتى ويدا، قيچا
يى پيرو زبیت نهو خودايى مه زن نهوئى بتننى عه بدینی بو دهیته کرن.

۱۹- فَأَفْضَلُ خَلْقِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ * نَبِيُّ الْهُدَى وَالْعَالَمِينَ مُحَمَّدٌ

قيچا چيترترين و باشتري چيکريى خودى د عهرد و عه سمانان دا،
پيغه مبهري هيدايه تي يه يى جيهاني هه ميبي يه کو موحه ممه ده.
و نهو سه يدي کورين ئاده مي يه، شيخي ئيسلامي ابن تيميه ديژيت:
(محه مه د ﷺ باشتري و چيترترين پيغه مبهره ب ئيتيفاقا هه مي
موسلمانان)، به لي نهوا خيلاف چييووي کا ب خيرتريني مه خلوقايه
د عهرد و نه سماناندا يان نه، به لي پا هه مي موسلمان موته فغن کو
ب خيرتريني هه مي پيغه مبهران و هه مي مروقايه، کا چاوا هه قالي وى
خودى ژي رازيبيت نه بو به کر کو ئيمانا وى بکه يه د ره خه کى
ته رازيبيدا و ئيمانا هه مي ئوممه تي بکه يه د ره خى ديدا دى ئيمانان
نه بو به کرى پتربيت، نه فه نه بو به کر دگهل ئوممه تي.

به لي پيغه مبهري مه ژ هه مي مه خلوقان باشتري، نه وه پيغه مبهري
هيدايه تي به ري خه لکى دده ته ريکا حق و دروست، نهوا کو راست بو
به هه شتي دچيت، (والعالمين) ئانکو: نهو پيغه مبهره يى کو هاتيبه
هنارتن بو هه مي خه لکى، خودايى مه زن چيدبيت هنده ک پيغه مبهره
هنارتين بو گونده کى، يان بو بازيړه کى، به لي پيغه مبهري مه ﷺ
يى هنارتى بو هه مي جيهاني و مروقايه تيبى و ب دلوثاني هه روه کى

خودایي مه زن دبیزیت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ﴿١٠٧﴾ سُوْرَةُ الْاَنْبِيَاءِ
 مه تو نه هنارتییی ئیلا ره حمهت و دلوقانی بو گشت جیهانی و گشت
 خه لکی.

٢٠- وَخَصَّ لَهُ الرَّحْمَنُ أَصْحَابَهُ الْأُولَى * أَفَأَمُوا الْهُدَىٰ وَالَّذِينَ حَقَّ وَهْدُهُمَا

خودایي مه زن بو وی هندهك هه قال و سه حابی کو پشته قانبوون
 ژيگرتن ئەف سه حابییه یين رابووین ب سه رئيخستن و پشته قانیکرنا
 پیغه مبهري ﷺ.

ئەف سه حابییه ژي هه لېزارتنه ژ دهف خودی بو پیغه مبهري ﷺ
 و تاییه تمه ندکرین بو وی، ئەف سه حابییه باشتري نیی خه لکی بوون
 پشتی پیغه مبهران، و چ کهس پشتی وان ناهيی و کهس ناهيی ژي
 وهکی وانا پشتی پیغه مبهران، خودایي مه زن د ده رحه قی واند
 دبیزیت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ ﴿١١٠﴾ سُوْرَةُ الْاَحْزَانِ به حسی
 سه حابییان و ئوممه تا ئیسلامی و هه ره کهسه کی ل دویف وان بجیت.

و ههروه سا د فه رمووده یاندا یا هاتی کو پیغه مبهري ﷺ گوئی:
 (هوین ته مامکه ریئ هه فتی ئوممه تانه، و هوین ژ هه مییان بخیرتر
 و پیروژترن ل دهف خودایي مه زن)، هندهك ژ زانیان دبیزن: ئەوان
 ئوممه تین مه زن، یان هندهك دبیزن: ئەوان ئوممه تین باوهري
 ب پیغه مبهريی خو ئیناین.

ئەف صەحابىيە ب زەحمەتتەن مەزن و ب کار و کريارین بەردەوام
 و ل دویف ئیک شیان ئەفی دینی پیرۆز بگەهینن بەر دەستى مە،
 و بگەهیننە هەتا چینی و ئەندونوسیا و هندی، پیکەکا خیری نەما یە
 ئەقان صەحابیان بەرى خو ى دایى و دینی خودى یی گەهاندين
 و پشته قانییا پیغەمبەرى ﷺ یا کرى ب روح و مال و عەيالى خو،
 قیجا ئەفە ب حەقتەین و ژ هەژیتەن مەرۆف بوون کو پتر نەصیبی
 پیغەمبەرى بگەهیتە وان، پیغەمبەر ﷺ دبیزیت: (خودایى مەزن پویى
 مروقه کی گەش بکەت و پوهن بکەت یی گوھل ئاخفتن و مەقال
 و فەرموودەیا مە ببیت و تیبگەهیت و ژبەر بکەت و بگەهینیت، دبیت
 کەسەك فقهى و زانینى وەر بگريت بگەهینیتە ئیکى ژ خو
 شەهرەزاتر).

قیجا قان صەحابیان ئامادەى و بەرھەڤیکرن و پیک خوڤکرن ئەفە
 بوون یین ل دویف پیغەمبەرى ﷺ چووین، پینگاڤا دەستپیکى وان
 ھاڤیت، و وان پیکا ئیسلامى ڤەکر و دەرگەھى ئیسلامى ڤەکر، قیجا
 خودى ئەجرى وان مەزن بکەت و خیرا وان بنقیسین.

پاشی شیخی دیارکر کا ئەرکئی مه چیه بهرامبه ر قان صه حاببیان
و گۆت:

۲۱- فُحِبُّ جَمِيعِ الْآلِ وَالصَّحْبِ عِنْدَنَا * مَعَاشِرَ أَهْلِ الْحَقِّ فَرَضُ مُؤَكَّدْ

حه زۆیکرنا قان صه حاببیان هه مییان و ههروه سا بنه مالا پیغه مبه ری
ﷺ لدهف مه ئه هلی ئیسلامی فرهزه کا دووپا تکریه و دینه، و خو نیزیك
کرنه بو خودی، و ئه فه ل دهف مه عیبادته، کا چاوا نه ئیان
و که ربقه بوونا ژ وان نیفاقه، قیجا دقیت دلئ مه یی پاقرزیت دهرباره ی
وان، وهکی خودایی مه زن دبیزیت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا
لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ ﷻ ئه ف که سین پشستی
صه حابیان هاتین دبیزن ئه ی خودایی مه تو گونه هیئ مه و یین برایی
مه یین به ری مه بغه فرینه و چ که رب و عینادی نه که د دلئ مه دا
به رامبه ری وانا یا پیدقی ئه وه ئه م هه ز ژ هه مییان پیکفه بکه یین هه می
صه حابی د دادپهروه رن و د راستگو نه و ده ستیاکن هه رچه نده ئه و ژ ی
نه هه می ل ئیک پله نه هنده ک ژ هنده کان ب قه درترن، به لی مزگینیا
به هه شتی بو هه مییان پیکفه یا هاتی و خودی یی ژ وان پازیبووی.

۲۲- وَمِنْ قَوْلِ أَهْلِ الْحَقِّ أَنَّ كَلَامَهُ * هُوَ اللَّفْظُ وَالْمَعْنَى جَمِيعًا مُجَوَّدٌ

و ئەوا کو ئەهلئ حەقییئ بیروباوەر و ئیمان پئ هەمی و ددانن دروست و حەق، ئەقەیه کو قورئانا پیرۆز گۆتئا وی و پامانا وی ژ دەف خودئ یه، چونکی پالدا نا (زیدەکرنا) کەلامی بۆ خودئ زیدەکرنا سیفەتی یه بۆ خودئ، نە کو پالدا نا چیکرنئ یه بۆ خودئ، قیجا ئەف قورئانە گۆتن و پامانا وی ژ دەف خودئ یه، ئانکو قورئان نە کو بتنئ گۆتنە بی پامان، یان ژ ی بتنئ پامانە بی گۆتن، یا کو سەلەفین ئوممەتی ل سەر وەکی ئیمام ئەحمەد و بوخاری خودئ ژەمییان پازیبیت ئەقەیه، کو قورئان ژ دەف خودئ یه ب گۆتن و پامانا خۆقە، و هەمی زانایین مە یین سەر راست و حەق یین ل سەر قئ چەندی، کو دویقچوونا دەقین دروست دکەن، و ئیجماعا ئوممەتی ل سەر هندی یه کو قورئان هەمی پیکقە ژ دەف خودئ یه، نینە تشتەک د قورئانیدا هەبیت نە ژ کەلامی خودئ بیت و خودایی مەزن ئەف قورئانە یا ئینایە خواری ل سەر پیغەمبەرئ خۆ، نە کو قورئانەکا هوسایە بتنئ پامانە یان ژ ی بتنئ بیتن، بەلکو هەردووکن.

کا چاوا مروئی دروست نە بتنئ روحە، بەلکو روح و لەشە.

و گۆت: (الموجود) ئانكو ئەف قورئانه يا موحكمه و موكمه
 ب گۆتئین خو، و ب پامانا خو، و ئەف قورئانه يا پاراستیه
 ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ
 حَمِيدٍ﴾ ﴿٤٢﴾ ﷻ ژ چ لایانقه نه حه قی ناگه هیتی و تشته ک وی
 پویچ ناکهت، ئینانه خواره که ژ دهف خودایی کاربنه جه د
 ریقه برنا کاروبارین به نییین خودا، یی هیژای مه دحان.

۲۳ - وَلَيْسَ بِمَخْلُوقٍ وَأَنْتَ لِخَلْقِهِ * يَقُولُ كَقَوْلِ اللَّهِ إِذْ هُوَ أُنْجِدُ

ئەف قورئانه نه يا مه خلوقه، به لكو گۆتنا خودایی مه زنه و سيفه ته که
 ژ سيفه تین وی، پالدانا قورئانی بو خودی پالدانه کا وه سفی یه نه يا
 خه لقی یه، قیجا قورئانا پیروژ گۆتنا خودی یه، نه يا مه خلوقه، ئەفه
 ئیمان و باوه ربیا ئەهلئ سوننه تی و جه ماعه تی یه، ل قییری شیخ
 به لگه یه کی عه قلی دئینیت و دبیزیت قیجا دی چاوا خه لقی وی
 (چیکری) دی شین گۆتنه کی بیژن وه کی گۆتنا وی، ئانكو هندی
 چیکریان فه صاحته و به لاغته و ره هوانی و زانیین و به یان
 و تیگه هشتن هه بیت نه شین تشته کی بیژن وه کی یا خودایی مه زن،
 خودی ته حه دیبا کری دگه ل مروف و ئەجنا یا گۆتی: ﴿قُلْ لَّيْنِ
 اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
 وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ ﴿٨٨﴾ ﷻ ﷻ

تو بیژنه: ئەگەر مەرۆف و ئەجنە ل سەر هندی کۆم ببن کو قورئانه کا وهکی
قی موعجیزه بینن ئەو نه شین وی بینن، ئەگەر خو ئەو بو وی
چه ندی پشته قانییا ئیک و دوو زی بکهن.

ههروهسا ته هه دیی هیشتا کیتر لیدکهت و دبیزیت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ
اِفْتَرَاهُ قُلْ فَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَاذْعُوا مِّنْ اِسْتَعْطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿١٣﴾﴾ سُوْرَةُ هُوْدُ یان ئەری ئەف بوتپه ریسین خه لکی
(مه که هه) دبیزن: محه مه دی ئەف قورئانه ژ دهف خو چیکرییه؟ تو
بیژه وان: ئەگەر بابەت (مه سه له) هوسابیت وهکی هوین دبیزن پا کانی
هوین دهف سووره تین وهکی وی ژ دهف خو چیکه و هه چیبی هوین
بشینی ژ چیکریبێن خودی هوین گازی بکه نی؛ دا هاریکاریا هه وه
د قی چه ندیدا بکهن، ئەگەر هوین د گوتنا خودا د راستگۆنه.

ههروهسا ته هه دیی هیشتا کیتر لیدکهت ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا
نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ وَاذْعُوا شُهَدَاءَكُم مِّنْ دُونِ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿١٤﴾﴾ سُوْرَةُ النَّازِعَاتِ و ئەگەر هوین -گه لی کافرین سه رهق-
د وی قورئانیدا ب گومانن یا کو مه بو به نیی خو محه مه دی -سلاف
لی بن- هنارتی، وهوین دبیزن ئەو نه ژ لایی خودیقه یه، پا دی وهرن
سووره ته کا ب تنی یا وهکی سووره تین قورئانی بینن و هاریکاریی
ژ هه چیبی هوین بشینی ژ پشته قانیی خو بخوازن، ئەگەر هوین د
گوتنا خودا د راستگۆنه.

(إِنْ هُوَ أَمَجْدٌ) قیجا ئەف قورئانه بهرفرههتر و پیروژتره ژ هندی کو ئیک بشیت وهکی وی بینیت، یان ژێ مـروّف بشین وهکی وی بیژن یان چیکهن.

۲۴- وَنَشْهَدُ أَنَّ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ كُلَّهُ * بِتَقْدِيرِهِ وَالْعَبْدُ يَسْعَى وَيَجْهَدُ

ئەم شههدهیبی ددهین و باوهریی دئینن کو خیر و شهر و باشی و خرابی و خووشی و نه خووشی ههمی تهقدیرا خودایی مهزنه، ئەفه عهقیدا ئەهلی سوننهتی و جهماعهتی یه، و ههروهسا د فهرموودهیا جبریلیدا یا هاتی دهمی بهحسی ستوینین ئیمانێ دکهت ئیک ژوان ئەوه دهمی دبیزیت تو باوهریی ب قهدهریی بینێ ب خیرا وی و شهرێ وی و ههمی ژ دهف خودی یه: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ﴿٤٩﴾ ﴿سُورَةُ الْفُرْقَانِ﴾ هندی ئەمین ههرتشتهکی ههمی مه ب پیقانهکی ئافرانیدییه و ئەم پی دزانانه.

ههروهسا دبیزیت: ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٣﴾﴾ ﴿سُورَةُ الْفُرْقَانِ﴾ ئەوی خهک ئافرانیدین و ئافراندا وان موکمکری، ئەو ب باشتترین رهنگداین، ئەوی ههمی مقهدهرداین، بهری ههرئیکی دایه وی تشتی بابهتی ویبیت.

قیجا (ابن القيم) د پهرتووکا خو یا پرب مفا ما (الفوائد) دا دبیزیت: (بنه ما و بنیات و بناغی ههمی خیری ئەوه تو بزانی هه رتشتهکی خودی ههزکری دی چیبیت، و ئەو تشتی ههزنهکری چینابیت).

هينگى دى تو پشتراستى کو حه سەنات و خيړ ژ دەف خودينه و دى سوپاسيا وى کهى ل سەر قان خيړ و حه سەناتان، و هه روه سا دى خو بو خودى شکينى و هاوارا خو گه هينيه خودى، دا شى خيړى ژته نه بریت، و دى زانى گونە هـ ژى ژ سزا و عوقوبا خودى يه، قيچا دى هاوارين خو گه هينى کو ئه و په رژانه کى بيخيتە د ناقبه را ته و واندا و دى هاوارين خو گه هينيه خودى کو د کرنا خيراندا و د هيلانا گونە هاندا خودى ته نه هيليتە ب هيقييا نه فسا ته قه، و بهرى ته ب ده ته خيړى و ته ژ گونە هان بده ته پاش، مه ئيماننا ههى کو هه مى کاروبار د ده ستين خوديدانه، و قه ده را خودى يه، بهلى ئەف چەندە هندی ناگه هينيت کو ئەم کارى نه کهين، و ئەگه را بجه نه ئينين، يان ژى ئەم خو نه وه ستينين، نه خيړ، کا چاوا مه باوه رى هه يه ب قه ده رى و هه مى کاروبار بده ستى خودى دانه، هوسا مه باوه رى يا ههى کو ئەرکه ل سەر به ندهى ئەو بزاقى بکەت و خو ب وه ستينيت و ئەگه را بجه بهينيت، د گه له ک فه رمووده ياندا پيغه مبه رى يا به حسکرى و دبيژيت: (هشيياربه و پژدبه ل سەر وى چەندا مفای دگه هينيتە ته، و پشتبه ستنا خو بدانه سەر خودايى مه زن).

۲۵- وَإِيمَانُنَا قَوْلٌ وَفَعْلٌ وَنِيَّةٌ * مِنَ الْخَيْرِ وَالطَّاعَاتِ فِيهَا نُقَيِّدُ

و باوهری یا مه ئەقەیه، کو پیناسا باوهری ئەقەیه: دقیت باوهری گۆتن و کریار وئنیەت بیت ئەگەر کیماسی بکەقیتە د ناڤدا نابیتە باوهری، ئەو باوهرییا خودایێ مەزن ئەم چیکرین دا ئەم جیبە جی بکەین و ئەم کاری پێ بکەین ئەقەیه کو ئەف هەرسێ ستوینە تیدا هەبن، و باوهری ل سەر ڤان پێکان راوەستییایە: گۆتن کو تو بدەف بیژی، و ئنیەت تە هەبیت، و کار و کریاران پێ بکە، چ باوهری نینە کو گۆتن بیت بی کریار یان کریار بیت بی ئنیەت، وەکی ئیمامی ئەوزاعی دبیژیت: (لا یستقیم الإیمان إلا بالقول، ولا یستقیم الإیمان والقول إلا بالعمل، ولا یستقیم الإیمان والقول والعمل إلا بنية موافقة للسنة) ئانکو: باوهرییا مروۆی دروست نابیت ئیلا بگۆتنی، و باوهری و گۆتنا مروۆی دروست نابیت ئیلا ب کار و کریاران، و باوهری و گۆتن و کریارا مروۆی ژێ دروست نابیت ئیلا مروۆی ئنیەت جیبە جیکرنا سوننەتی پێ هەبیت.

و سوفیانێ ئەووری رحمە اللە دگۆت: فقەزانان دگۆت: (لا یستقیم قول إلا بعمل، ولا یستقیم قول وعمل إلا بنية، ولا یستقیم قول وعمل ونية إلا بموافقة السنة) ئانکو: چ گۆتن دروست نابن ئیلا ب کریار، و چ گۆتن کریار دروست نابن ئیلا ب ئنیەت، و چ گۆتن کریار و ئنیەت دروست نابن ئیلا ب دیکەفتنا سوننەتی.

و سه له فین مه جوداهی نه دکرن د ناقبه را باوه ریږ و کاریدا، به لکو دگوتن کار ژ باوه ریږ یه و باوه ری ژ کاری یه، قیجا نوکه هر که سه ک دشیټ بیژیت من باوه رییا هه ی، به لی کار قی باوه ریږ راست دهر دئیخیت، نه گهر راسته باوه ری د لی ته دا هه بیت دی په نگه دان هه بیت ل سهر له شی ته، چونکی باوه ری ناچیته د دله کی پیسدا قیجا هه رکه سی باوه ریږ بهینیت د لی خودا و ب ده شی بیژیت و ب کاری خو ژی کار پیبکه ت ب راستی نه شه یه گریکا موکمه، نه شه یه یا کو وهریسی موکوم یی کو قه تیان بو نه بیت، و هه رکه سه کی باوه ریږ بهینیت ب نه زمانی خو، به لی بدلی خو باوه ری پی نه بیت و کاری پینه که ت نه شه ژی ناهیه ته بویلکرن و ل ئاخره تی دی ژ خوساره تان بیت، ئیمامی ئاجوری د په رتووکا خو یا (الشریعه) دا دبیزیت: (باوه ری نه شه یه تو بدلی خو راست دهر بیخی، و تو ب نه زمانی دانپیدائی پی بکه ی، و ب له شی کار و کریاران پیبکه ی، و مروف نابیه ته باوه ردار ئیلا نه شه هه رسی تاییه تمه ندییه ل دهف هه بن)

(مِنَ الْخَيْرِ وَالطَّاعَاتِ فِيهَا نُقْيِدُ) نه شه هر به حسی باوه ریږیه کو باوه رییا مه گوتنا خیر و ئنیه تا خیر و کاری چاکه و طاعه ته، و طاعه ت ب ئنیه تیغه گریدایه چ طاعه ت و چ کار ناهینه قه بویلکرن ل دهف خودی نه گهر ئنیه تا پاقر تیدانه بیت، و خالص بو خودی نه بیت، و مهرجین قه بویلکرنه مه لی دئیسلامی دا دوو مهرجن:

ئېك: ئەو كار ب دلسۆزى و ئىخلاى بۆ خودى بت.

دوو: دىقچوونا پېغەمبەرى ﷺ تېدا بت.

وھى خودايى مەزن دېئىت: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ

مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾﴾ سۇرە الزۇم و ھەچىيى ب كارى

خۆيى چاك وى ئاخەرتا دى ھەر مېنىت بخوازىت، و ب طاعەتى

كارى بۆ ئاخەرتى بكت، ئەو يى خودان باوهرىت ب خودى و خىر

وجزادانا وى، ئەو كارى وان دى ھىتە قەبولىكرن و بۆ وان ل دەف

خودايى وان دى ھىتە ھەلگرتن، خىرا وان ژى ل سەر دى ھىتەدان.

٢٦- وَيُزَادُ بِالطَّاعَاتِ مَعَ تَرْكِ مَا نَهَى * وَيُنْقُصُ بِالْعِصْيَانِ جَزْمًا وَيُفْسَدُ

ل دەف ئەھلى سوننەتى و جەماعەتى باوهرى زىدە دبىت، وكىم دبىت،

باوهرى زىدە دبىت ب طاعەتان، ھندى مروف طاعەتىن خۆ و خىر

و چاكى و عىبادەت و زكرى خۆ زىدەبكت دى باوهرى يا مروفى

زىدە دبىت، زىدەبوونا باوهرىيى دگەل زىدەبوونا طاعەتايە، چونكى

طاعەت ئانكو باوهرى، و زىدەبوونا قى طاعەتى زىدەبوونا باوهرىيى يە،

و كېمبوونا قى طاعەتى كېمبوونا باوهرىيى يە، ھەروھى پېغەمبەرى

خودى ﷺ دېئىت: ھندىكە باوهرىيە ھەفتى و تىشتەك يان شىست

و تىشتەك پارچەيە، يا ژ ھەمىيان باشتەر و بلندتر گوتنا: لا إله إلا الله

و يا ژ ھەمىيان كېمتر پاكىرنا گلىشى يان تىشتەكى ئاستەنگ د پىكا

مروقاندا، و شەرم پارچەيەكە ژ باوهرىيى.

ڦيڄا يا ئيڪي ڳوٺن ٻو، يا دوئي ڪار ٻو، يا سيئي ڪريارين دلي ٻو.
 د ڦي ڦه رمووده پيدا مه زاني ڪو ٻاوهري پارچه پارچه يه و ٻاوهري
 گهله ڪ خيصلهت يين بخوڦه گرتين، و مه زاني ڪيم و زيده دببت.
 (مَع تَرَكَ مَا نَهَى) و بهيلانا وي تشتي يي نه هي ڙي هاتيه ڪرن نه ڦه ڙي
 بخير دهيتي حسابڪرن، نه ڦه ڙي ٻاوهري زيده دڪهت نه گهر ته ننيهت
 پي هه بيت و تو ٻو خو ٻ خير حساب بڪه ي وهڪي تو دش عه بدينيا
 خودي بڪه ي ب هيلانا درهوي، يان ب هيلانا ڦه خوارنا مه يي، يان
 ب هيلانا بي ستاره يي ٻو ته ب نه جر حساب، هه روهڪي پيغه مبر عَلَيْهِ السَّلَام
 دبيڙيت: (ڙ تازهي و جوانييا ئيسلاما مروڦي يه مروڦ وي تشتي
 بهيليت يي مايي مروڦي تي نه چيت).

ل ڦيري ٻاوهري يا مروڦي دي زيده بيت نه گهر مروڦي ننيهتا هندي
 هه بيت ڪو تو رازي ٻوونا خودي بدهست خوڦه بهيني، و خو نيزيڪي
 خودي بڪه ي، ئانڪو هيلان بخو دهيتي هڙمارتن ڙ ٻاوهري
 د ڦه رمووده يه ڪا دروست (صحيح) دا يا هاتي: (نينه دهه من پيس ڪو
 زنايي بڪهت و نه وي ٻاوهردار) ئانڪو ٻاوهري ڙ سهري مروڦي دا
 دهينيته دهري و ڪيم دڪه ڦيڄا هيلانا ڦان تشتان ڙ ٻو رازي ٻوونا
 خودي نه ڦه زيده ٻوونا ٻاوهري يه. ڦيڄا مه زاني ٻاوهري يا مروڦي
 زيده دببت ب طاعه تي ره حمان ي و ڪيم دببت ب طاعه تي شهيتاني.
 (وَيَنْقُصُ بِالْعَصِيَّانِ جَزْمًا) و هه روهسا ٻاوهري ڪيم دببت ب گونه هان
 و تاوانان و سهريچيان، بي گومانه ب گونه هي ٻاوهري دهيتي خوري

چەند مەرۆف گونەهەکی دکت نوقته کا رهش دکه قیته سه ر دلی مەرۆقی
هەتا ئەو دله هەمی رهش دبیت، و هییدی
حه قییی قه بویل ناکهت، و ئەف باوهری یه هندەك جارەن دگه هیته
پادهیه کی کو مەرۆقی نامینیت، هندەك جارەن باوهری هوسا لاواز دبیت
هەتا دگه هیته تشته کی گه له ك کیم و دگه هیته پادی پیچبوونی.

۲۷- نَقْرُ بِأَحْوَالِ الْقِيَامَةِ كُلِّهَا * وَمَا اشْتَمَلَتْهُ الدَّارُ حَقًّا وَنَشْهَدُ

مه باوهری یا هەمی ب رهوش و کاودان و بارودۆخین قیامه تی، ئەوان
بارودۆخ و نه خوشی و قوناغین رۆژا قیامه تی تیپا دبووریت، و ئەو
تشتین پشتی مرنی مەرۆف تیپا دبووریت، دهستیپکی فیتنا قه بری
و عه زاب و خوشیا قه بری، پاشی رابوون ژ قه بران، و کومبوون و جهزا
و سزایی، و به لاڤکرنا صحوفا و دانانا ته پارزییی، و چوونا جه هه می
و به هه شتی، و هه می ته فاصیلین دی، هه می ئەو تشتین هاتین
د قورئانی و سوننه تیدا یین کو گریدای رۆژا قیامه تی مه باوهری یا پی
هەمی، ئەو تشتی قه گریت بۆ رۆژا قیامه تی هه ر تشته کی د قورئانی
و فه رمووده یاندا هاتی، و ئەم شه هدهیی ددهین ب قی چه ندی
و دانپیدانی دکهین، هه روه کی خودایی مه زن د وه سفا خودانین
باوهرییدا دبیزیت: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ ﴿٤﴾ سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ و باوهریه کا
باوهری ب ژینا پشتی مرنی دئینن و ب وی حسیب و جزادانی یا تیدا
هەمی، ب تاییه تی به حسی رۆژا دویماهییی هاته کرن.

۲۸- تَفَكَّرْ بِأَثَرِ الْعَظِيمِ وَمَا حَوَتْ * مَلَاكُهُ الْعُظْمَى لَعَلَّكَ تَرْتَدُّ

تو هزرا خو د ئایه تین خودایی مه زندا بکه چ ئایه تین وی یین نقیسی بن یان ژى یین دهینه دیتن، و مروّف ب چاف ببینیت، وه کی: عه رد و عه سمان و چیا و ئاف .. هتد و ئه فان مه خلوقاتین مه زن و نیشانین بهرچاف ئه فه به لگه نه ل سهر هه بوون و که مال و مه زناهی و داهینانا خودایی مه زن، خودی ئه ف تشته یین چیکرین ژ نه بوونی، و ئیناينه هه بوونی، قیجا خودایی مه زن د گه له ک ئایه تاندا و پیغه مبهری ﷺ د گه له ک فه رمووده یاندا بهرئ مه یی دایه هندئ کو ئه م هزرا خو د وان ئایه تین مه زندا بکه یین، چونکی ئه ف هزرکرنه دبیته ئه گه ره کی مه زن ل سهر به نده ی کو باوه ربیا وی زیده بیت ب خودی، ههروه سا بو مروّقی باوه ردار و نه باوه ردار ژى دبیته ده رگه هه ک بو هندئ کو بهیته د ناف ئیسلا میدا، قیجا ئه فه ژى عیبادته کی گه له ک مه زنه مروّف هزرا خو بکه ت، هه ما مروّف هزرا خو د نه فسا خو دا بکه ت کا ئه ف جهسته یه خودی چاوا چیکری یه چهند هویربینی یین تیدا وچه ندی و مه زنه و چاوا کاردکه ت؟ دی بو ته مه زناهییا خودی دیاربیت، تو بهرئ خو بده مه مله که تی خودی یی مه زن ژ ئه سمانا و عه ردی و مه خلوقاتین مه زن ئه فان ئایه تین سهرنجراکیش و به لگه یین دیار، ئه فه هه می به لگه نه ل سهر مه زناهییا خودی و ل سهر خالقئ ئه قی که ونی، قیجا هزرا خو تیدا بکه، به لکو تو راسته ری ببی و ببیه ژ مروّقین سهر فه راز و بهرئ ته بکه فیه ته ریکا حه ق و دروست.

۲۹- اَلَمْ تَرَ هَذَا الَّذِي اِذْ جَاءَ مُظْلِمًا * فَأَعْقَبَهُ حَيْشُ مِنَ الصُّبْحِ يَطْرُدُ

ئەرى ما تو ھەزرا خو ناكەى، ئەى باوەردار ئەف شەفا دەیت ب تارىاتییا خوڤە و مروڤ چ تشتان نابینیت دى بینى لەشكەرەك ژ سپێدەھى دەیت كو پوژە و پوناھىیە و تیشكین پوژى نە و تارىاتیى ناھىلیت، و ئەفە ئایەتەكە ل سەر مەزناھى و عەظەمەتا خودایى مەزن، یى كو دخوازتە ھندى مروڤ زكرى وى بكەت، و سوپاسىییا وى بكەت، و ب جوانى پەرستنا وى بكەت، خودایى مەزن دبیزیت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ ﴿٦٢﴾ سُورَةُ النِّبَا ئانكو: و ئەو یى شەف و پوژ داین، ئیك ل دویف یا دى دەیت بو ھەر كەسەكی بقیث عیبرەتى بو خو ژ قى چەندى بگريت و باوەرى ب خودایى ئافراندر بینیت، یان ژى بقیث سوپاسىیا خودى ل سەر قەنجییىن وى بكەت.

ھەر ھەسا دبیزیت: ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ ﴿٦٣﴾ سُورَةُ الزُّمَرِ ئانكو: خودى ئەسمان و ەدر و ھەر تشتەكی د ناڤەریدا ب ھەقى ئافراندىنە، شەقى دەینیت و پوژى دبەت، پوژى دەینیت و شەقى دبەت، وى پوژ و ھەیف و ھەسا بن دەستكرینە كو مفايى بەنییان تىدابیت، ھەر ئیك ژ وان ھەتا پوژا قیامەتى د ھەلەكا خودا ب رێڤەدجیت.

هندی ئه و خودايه يى ئەف هه مى کاره کرين، ئەف قهنجييه هه مى
د گهل چيکرييين خۆ کرين ئەوه يى زال ل سهر به نييين خۆ، يى
گه له ک گونه ه ژيبر بۆ به نييين خۆ يين تۆبه که ر.

ههروه سا دبیزيت: ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٦﴾﴾ سُوْرَةُ الْاَنْشَافِ

ههروه سا دبیزيت: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾﴾ سُوْرَةُ الْاَنْشَافِ و گه له ک ئايه تين ديتر.

نينه جاره کى شهف بهيت و روژ بيزيت ئەز قه بيل ناکه م، يان روژ بهيت
و شهف بيزيت ئەز قه بيل ناکه م، به لکو ئيک ئيکى دکيشيت و ئەفه
هه مى ژ ته دبیر و کارى خودايى مه زنه.

٣- تَأْمَلْ بِأَرْجَاءِ السَّمَاءِ جَمِيعَهَا * كَوَاكِبُهَا وَقَادَةُ تَتَرَدَّدُ

تو هزرا خۆ بکه د به رفره هيا ئەسمانى هه ميبى دا، ستيرين وى
گه ردوونى وى گه شن و دبى سقن، ئەف ستيره ژ جهين خو دچن
و نامين هزرا خۆ د لايين قى ئەسمانيدا بکه، به ريخۆ بده قان
چيايين خودى بلندکرين، و ئەف ستيره خودى يين چيکرين بۆ
سى کاران:

بۆ جوانييين (زينه تى) کو ئەسمانان جوان دکه ن.

و ههروهسا نیشانن کو خه لک پی ده مان بزانی، ده می نقیژان
و سالا و هه یقان.

و بو شه یتانان دبنه گورزین ئاگری.

و ههروهسا دگه شن و پونا هینه ل ئه سمانی، ئه گه ر ئه ف ستیره
نه بان ئه سمان هوسا ب گه شی و جوانی دهرنه دکه فت، ب قی
جوانی و خه ملا هوسا یا تازه و ده لال، قیجا ئه ف جوانیه
به لگه یه ل سه ر مه زناهی و که مالا خالق ی وی، و ئه ف ستیره
لثوکن ب فه رمانا خودی دلثن و ناراوستن ل جهه کی بتنی.

۳۱- اَلَيْسَ لِهٰذَا مُحْدِثٌ مُّتَصَرِّفٌ * حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَاحِدٌ مُّتَفَرِّدٌ

ئه ری ئه ف خه لقی عه جیب، ئه ف که ونه یی هنده مه زن، ئه ف
نیشانین هنده به رفره ه ما یی بی خودانه ما خالق هک نینه، ئه ری
ما ئیک نینه ئه فه چی کربن؟ ئه ری ما یا بهر ئاقله کو ئه فه
ژ نیشکه کیقه هاتبن؟ ئه فان ئیلا خالق هک یی هه ی ئه ف خالق ه زی
موته صه رفه و ریقه به ره و ریقه دبته، نینه تشته ک دعه رد
و عه سماناندا ئیلا ب ریقه برنا خودایی مه زنه، خودی یی حه کیمه
و دانایه و زانایه و ئه ف تشته بو حیکمه ته کی یین چی کرین: ﴿وَمَا
خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ ﴿٢٧﴾ سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ

ئانکۆ: و مه ئه سمان و عهرد و هه رتشته کى د ناقبه را وانداز قه سستا نه ئا فراندینه، ئه و هزرا وانه یین کافر بووین، قیجا پوژا قیامه تی ژ بهر هزرا وان یا پویچ و کوفرا وان ب خودی تیچوون بو وان بیت. به لکو خودایی مه زن ئه ف عهرد و ئه سمانه یین چیکرین بو حکیمه ته کى قیجا دقیت مروف هزرا خو تیدابکه ت، دى بو مروفی دیاربیت کا خودی چهند یی زانایه چهندی عهزیزه، و ب هیزه یه و عه ظیمه، وه کى ناظمی گوئی:

(حَكِيمٌ عَلِيْمٌ وَاحِدٌ) قیجا هه بوونا ئان مه خلوقاتان به لگه نه ل سه ر علمى خودی.

(مُتَفَرِّدٌ) دقیت تو هزرا خو بکه ی ئه و خودایی مه زن یی بتنی ئه ف مه خلوقاته چیکرین، دقیت هه ر ئه و خودایه بتنی بیت یی دهیته په رستن، و چ هه فیشک بو نه هینه چیکرن، چونکی ئه و خودایی بشیت ئان مه خلوقاتان هه مییان چیکه ت ب قی جوانیی هه ر ئه وه یی بتنی ژ هه ژى په رستن، و چ شریک بو نه هینه دانان.

۳۲- بَلَىٰ وَالَّذِي بِالْحَقِّ أَتَقَنَ صُنْعَهَا * وَأُودِعَهَا الْأَسْرَارَ لِلَّهِ تَشْهَدُ

به لى و ئەز ب وى كه م ئەوئ ب حەقييى ئەف تشته چيكرين و دروستكرين و ئيناينه هەبوونى، و ئەف نهينى يين تيدا هەين هەمى به لگەنه و شەهەدييى دهن بۆ خودى، چونكى خودى هەمى ب موكمى يين چيكرين.

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ﴾
﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ﴾ ﴿سُورَةُ الْبَلَدِ﴾ ئانكو: ئەوئ حەفت عەسمان وهكى ئىك، ل سەريك ئافراندين، تو -ئەى بينەر- د ئافراندييى خودايى پردلوڤان دا چو جوداهى يين نه ليكهاتى نابيني، ئيجا دوباره تو بهرى خۆ بده عەسمانى: ئەرى دى دەرزهكى يان پهقهكى لى بينى؟

تو هزرا خۆ تيدا به كه تو دەرزهكى يان پهقهكى تيدا دبيني، به لكو هەمى يا موحه كه مه و موتقنه و بريكوپيكه و هەمى به لگەيه ل سەر هەبوونا خودى، خودى هندەك نهينى يين كرينه د قى مه خلوقيدا كو دبنه به لگه و نيشان ل سەر عەظه مهت و مه زناهييا خودى و شەهەدييى دهن بۆ خودى ب قى چەندى، ئەفه هندەك ئايه تن خودى كرينه د ئاف مه دا.

وهكى له بیدئ کورئ په بیعه ی دبیریت:

فَا عَجَبًا كَيْفَ يُعْصَى الْإِلَهَ * أَمْ كَيْفَ يَجْعَدُهُ الْجَاهِدُ
وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ * تَذُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدُ
وَلِلَّهِ فِي كُلِّ تَحْرِيكَةٍ * وَتَسْكِينَةٍ أَبَدًا شَاهِدُ

ئەز دمیڼم عه جیبگرته چاوا سه ریچیا خودی دهیته کرن، یان
چاوا مروؤتی جاحد و مروؤتی ئینکاری دکته کو خودی یی هه ی!
و بو خودی یی هه ی د هه رلقینه کیدا شاهده ک و د هه ر تشته کی
دا ئایهت و نیشانه ک بو خودی یی هه ی کو دبیته به لگه ل سه ر
هندی کو خودی یی بتنی یه و چ شریک نینن.

۳۳- وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّمَن كَانَ مُوقِنًا * وَمَا تَنْفَعُ الْآيَاتُ مَن كَانَ يَجْحَدُ

د قی عه ردیدا به لگه و نیشان و ئایهتین هه یڼ، بو وی که سی
باوه ری پی هه بیت و هه می دبنه به لگه ل سه ر ئیکاتیبا خودایی
مه زن، و ئەف نیشانه مفای ل هه ر که سه کی ناکه ن، ئانکو بو
هنده کان یا باشه و بو هنده کان زی مفای ژئ نابینن ئەوین
جه حدی دکهن و ئینکارا ئایهتین خودی دکهن، ئەو چ مفای ژئ
نابینن، چونکی خودایی مه زن دبیریت: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ

لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٣٣﴾ سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ

دعەردیدا و ئەو تشتن ل سەر عەردی نیشان و ئایەت یێن هەین
بۆ وان کەسان یێن باوەری پێ هەمی.

قَیْجَا (ابن کثیر) د تەفسیرا خۆدا بۆ قَی ئایەتی دبیژیت: ل سەر
قی عەردی ھندەك نیشان و ئایەتێن هەین دبنە بەلگە ل سەر
مەزناھیی خالقێ وی، و شیانا وی یا بێ سنوور، و ئەف ئایەتە
ھەمی تشت یێن قەگرتین د مروۆقان، پرووکی، گیانەوەراندە
و ل بیابان و دەریا و پرویبار و ھەمی جھان.

تو ھزرا خۆ بکەمی ئەقە ھەمی بەلگەنە ل سەر مەزناھیی خۆدێ کو
خالقە و عەظیمە، بەلێ مفا دیتن ژ قان بەلگان بتنی بۆ وان
مروۆقایە ئەوین باوەری پێ ھەمی، و ژبلی وان فایدەمی ژێ نابینن،
خودایی مەزن دبیژیت: ﴿قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١١﴾ سۆرەئەلەھاس قَیْجَا ئەقە
ھەمی بەرێ مە دەنە ھندێ کو تو ب چاف ببینی و بەریخۆ
بدەیی و لیبگەری و ھزرا خۆ تێدابکەمی دا مفا ل مروقی بکەن،
بەلێ ل وان کەسان ناکەت یێن باوەری پێ نەبیت و پشتا خۆ
دابیتە ھەقی و یی غافل بیت، خۆ ئەگەر بەردەوام ل سەر قان
ئایەتاندا بەیت و بچیت و ببینیت ژێ.

۳۴- وَفِي النَّفْسِ آيَاتٌ وَفِيهَا عَجَائِبٌ * بِهَا يُعَرَفُ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَيُعْبَدُ

د نه فسا مروځي بخو ژيدا نيشان و ئاياه تيڼ گه له ك مه زن يڼ تيدا هين، نه گهر مروځ هزرا خو بكت كا ئه ف نه فسه چاوا كارى خو دكت، چاوا دنځيت، چاوا رادبيت، چاوا گه شه دكت، چاوا ژنك دووگان دبیت، و چاوا زاروك ژي په يدا دبیت؟ و هه تا دويماهي ژ ټان تشتان تشته كي سهره، خودايي مه زن دبیزيت: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ﷻ د نه فسيڼ هه ودا نيشان و به لگه يڼ هين هندك نهيني يڼ گه له ك مه زن يڼ هين كو دبنه به لگه ل سهر كه مالا خودي ټيجا نه ري ما هوين نابين!

تو دنځي و سپيډي رادبييه ټه، چه ند هه نه دنځن و نارابنه ټه؟ نه ري كي ټي خويني دئيت و دبه؟ كي ټي هه ناسي دئيت و دبه؟ كي هوسا جوان نه ټه له شه دروست كړيه؟

سبحان الله به ري خو بدهي مروځ بتن ل سهر دوو پيان بريځه دچيت، به لي گيانه وهرين هين ل سهر چوار پيانه و يڼ هين بي پي و شيوي وان و رهنكي وان هه مي د ژي كجودانه خو ټيكي وه كي ټيكي نينه، هه تا په نجه مورين (بصمه) كه سي وه كي يڼ كه سي نين، هه تا دوو جيمك ژي بن هر جوداهي يا د ناڅه را وندا هه، ټيجا مروځ دميت عه جيبگرتي ژ ټي جه مالي و تازه تيبي و موكميا كاري خودي، ټيجا ب ټان عه جايان دي خودايي خو نياسی،

چونكى ئەف كارى ھندى ب رېكوپېك دى بهرى ته دته خودى، كا
 كى ئەف كارى ھندى تازە كرىبە ھوسا ب جوانى و ب رېكوپېكى؟ ئەو
 خودايى ئەف ئاقە سويركرى و ئەف ئاقە شرىنكرى؟ و ماسيىن وى
 ب رەنگەكى و ماسيىن ئى ب رەنگەكى دى؟ و ئەف عەرد و ئەسمانە
 و گوھورينىن كەش و ھەواى و چىنا ئوزون، قىجا ب ئى رېكى دى
 زانى ته خالقهكى مەزنى يى ھەى، و دى عەبدىنيا وى كەى، و دى
 ئەرك بيت ل سەر ته كو تو پەرستنا وى بتنى بكەى و چ ھەقىشان بو
 چىنەكەى.

قەتادە دېڭىت: (ھەر كەسى ھىزا خو بكت د نەفسا خو و لەشى
 خودا دى زانیت كو گەھ يىن ھاتىنە نەرمكرن بو پەرستنى.
 ئانكو بو چ ئەف گەھ ھەھاتىنە نەرمكرن و ئەف دەست و پىيە كو ئەم
 بشىن بدانىن و پاكەين ئەگەر بو پەرستنى نەبىت.

و ئەف دىرە ئامازەيى ب ھەر دوو جوړين پەرستنى دكت يا ربوبىيەتى
 و ئولوھىيەتى و ئەقان ھەر دوويان ژى مەرەم يا پى ھەى د چىكرنا
 مەدا، خودايى مەزن بەھسى چىكرنا چىكرىيان دكت دا كو وى

بنىاسن دېڭىت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
 يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ ﴿١٢﴾ ﷻ ئەفە بەھسى يا ربوبىيەتى دكت كو

خودى عەرد و ئەسمان يىن چىكرىن و ھەروەسا ل سەر ھەر تىشتەكى
 خودان شىانە و ھەمى تىشت ل بن فەرمانا وىقەنە.

و ههروهسا بهحسی هندی دکت کو ئەم ییین چیکرین دا په‌رستنا وی
 بکه‌یین: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ﴿٥٦﴾ ﴿سُورَةُ الزَّكَاٰتِ﴾ و من
 ئەجنه و مرووف نه‌ئافران‌دینه و پیغه‌مبه‌ر بو وان نه‌هنارتینه ئەگه‌ر ژبه‌ر
 ئارمان‌جه‌کا مه‌زن نه‌بیت، کو ئەو په‌رستنا من ب تنی بکه‌ن.

٣٥- لَقَدْ قَامَتِ الْآيَاتُ تَشْهَدُ أَنَّهُ * إِلَهٌ عَظِيمٌ فَضْلُهُ لَيْسَ يَنْفَدُ

ئەف ئايەتتىن جۇراۋچۇر و يىن مەزن و ئاشكەرا ھەمى بەلگەنە
و شەھدەيىي ددەن كو ئىلاھەكى مەزن و خودايەكى ب حەق يى ھەمى،
و ئەفە ھەمى ل سەر مەرۋقى دكەتە ئەرك كو بتنى پەرستنا وى بكەين
و مە ئىخلاىس ھەبىت د ھەمى پەرستناندا.

فَیْجَا مَهْ عُبُودِیْ بِ حَقِّ بَتْنِیْ خُودِیْ یِه وَ ژ غَیْرِی وی هَمِی
د باتلن، ئه و خودایه یی کو ژ ههژی هندئ یِه مَرُوْڤ پِه رِستَنی بُو
بکته، و دوعایان ژئ بکته، و ژئ بترسیت، و هاوارین خو بگه هینتنی،
و داخوازیان ژئ بکته، و ب هیڅی بیت ژ وی.

ئەقە ھەمى بەلگەنە ل سەر کو مروڤ پەرستنا خودى بتنى بکەت فەزل
و منەت و کەرەم و مەردىنبيا خودى ب دويماهى ناهيت و دويماهيم
بۆ نينه: ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾ سُورَةُ الْحَجَّ ٩٦ ئەو تشتى
ل دەف ھەو ھەي ژ پەرتالى دنيايى دى چیت و نامينيت، ئەو رزق
وخيرا ل دەف خودى بۆ ھەو ھەي ناجيت ودی مينيت،

چونکی گه نجینه و خه زینین خودی د تژی نه و فهزل و منهت هه می
 بین خودی نه و چ هه قیشک نینن ﴿وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ ﴿٥٣﴾
 سوره البقره هه ر نیعمه ته کا هه ی ژ دهف خودی یه.

و خودایی مه زن دبیزیت: ﴿وَأَتَاكُمْ مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ﴿٣٥﴾ سوره البقره و ژ هه ر
 تشته کی هوین بخوازن وی یی دایه هه وه، ئه گهر هوین قه نجییین
 خودی ل سه ر خو به ژمیرن هوین نه شین هه مییان به ژمیرن.

٣٦- مَنْ كَانَ مِنْ غَرَسِ الْإِلَهِ أَجَابَهُ * وَلَيْسَ لِمَنْ وَلَّى وَأَذَرَ مُسْعِدُ

هه ر که سی ژ چاندنا خودی بیت ئه و دی به رسقا وی دهت، و دی
 مفایی وی دهت ب وان ئایه تین مه گوتین و دی به رهف خودی چیت
 و دی فه رمانین خودی بجههینیت و دی ملکه چ و خوشکهستی بیت
 بو شه ریه تی خودی، (غرس) چاندنه ئه قه ژ ی به حسی وی
 فه رموده یی یه ده می ئیمامی (أحمد) و (ابن ماجه) ی قه گوهاستی
 ژ (أبی عنبه یی خه ولانی) گوت: من گوھ ل پیغه مبه ری خودی بوو
 دبیزیت: "لا يزال الله يغرس في هذا الدين غرسا يستعملهم في
 طاعته" [سنن ابن ماجه، وحسنه الالبانی]. ئانکو: به رده وام خودی هنده کا
 د قی دینیدا دچینیت، ئه وی چاندنی پاشی خودی بکار دئینیت
 د تاعه تی خودا.

ئانكو: خودى بەردەوام ھندەك داخوازكەرىن زانىنى (طلاب العلم) و زانايان بەرھەف دكەت بۆ قى دىنى پاشى وان بكار دىنىت بۆ دىنى خۆ، و ھندى ئەف چاندنە پويچ ببىت دى ھندەكەن دى شوين بن، و ھوسا بەردەوام ئوممەتا مە ياسەركە قىيە و يال سەر ھە قىيە ھەتا رۆژا دويمايھى، چونكى ئەگەر دونيا قالاىت ژ چاندنا خودى كەس نامىنىت پەرسىنى بكەت،

قېچا بەردەوام خودى دىنى نوى دكەت، ھەر كەسى پىشتا خۆ بدەتە قان بەلگەيان، قان ئايەتەن مە گۆتەن قى عەزەمەت، ئەفە دلخۇش نابىت و رېكا بەختە وەرىي و سەركە قىتەن نزانىت، چونكى رېكا سەركە قىتەن و بەختە وەرىي ب تاعەتەن خودى يە، نە ب مېشكى مەروۇقىيە و جوانيا مەروۇقىيە، قېچا ئەف نىشان و بەلگە يەن بۆتە دەرەكە قىتەن دقەت بۆتە بېنە ئەگەرەك كو تو بەرھەف خودى بچى، بەلى پا ئەگەر تو ب چە نە وەرگىرى و كار پېنەكەى راستى تو پېنەختە وەر نىابى: ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ ﴿١٢٣﴾ ﴿سُورَةُ طه﴾ ھەر كەسەكى رېكا ھىدايەتەن بگرىت و ل دوىف ھىدايەتەن بچىت نە ئەو بەرزە دىت و نە دلنە خۇش دىت، ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ ﴿١٢٤﴾ ﴿سُورَةُ طه﴾ و ھە چىيى پىشت بدەتە زكرى من د دنيا يەدا ژىنەكا ب زەحمەت و بەرتەنگ بۆ وى ھەيە، ئەگەر خۆل بەرچاڧ وەسا يا دىاردىت كو ئەو يى بەردەست فرەھە ژى، ل رۆژا قىامەتەن ئەم دى وى كۆرە ژ دىتنى و دەلىلان پاكەينەفە.

ڦيڄا چ کهس به خته وەر نابن ئيلا ريکا دروست بگرن، چونکي خودايي مه زن بريارا دای و يي قه دەر کری کو کهس دلخوش نابيت ئيلا نه و تينه بيت يي ل سەر ريکا راست و دروست،

ل ڦيري به حسی خوښی و به خته وهریا حه قیقي دهيتته کرن نه کو خوښی و له زه تين دونيايي يين کو تو ژي نه پشتراستی کو سوباهي ژ ده ستين ته بجيت، يان ژي د خوشيه کيدا کو نه ڦرو ساخيه و سوباهي نه ساخيه، نه ڦه نه خوشييه! نه م به حسی خوښيا راستي و حه قیقي دکين نه و ژي خوشييا هه تاهه تايي به کو به هه شته، پاشي ناظمی گوت

۳۷- عَلَيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ فِي فِعْلِ أَمْرِهِ * وَتَجْتَنِبُ الْمُنْهَى عَنْهُ وَتُبْعِدُ

تو خو ب ته قوايا خوديځه بگره، ته نه مانه ت ته قوايا خودي و بپاريزه، و خو ب وي قه بگره د وان کاراندا يين خودي ڦه رمان پي کری، و تو خو دوير بيخه ژ وان کارو کريارين خودي نه هي ژي کری، نه ڦه حه قیقه تا ته قوايي به، وه کی پرسيار ژ (طلق کوري حه بيبي) هاتيه کرن وي به رسقدا دهر باره ي ته قوايي و گوت: (ته قوا خودي نه وه تو کار بکه ي د تاعه تي خودي دا ب چاڦ روني و به لگه يه کي ژ ده ڦ خودي ب هيڅي و ره جاي ا پاداشتي خودي، و ته قوا هيلا نا سه ريچيان و گونه هايه ب به لگه يان ژ ده ڦ خودي ژ ترسين سزايي خوديدا).

۳۸- وَكُنْ مُخْلِصًا لِلَّهِ وَاحْذَرْ مِنَ الرِّيَا * وَتَابِعْ رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ تَعْبُدُ

مروڤه کي دلسوزبه د هه می کار و گوتنن خودا، په رستنا دروست نه وه
 يا کو دلسوزی (ئېخلاص) تیدا هه بیت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
 الْقِيَمَةِ﴾ سوره النبا ۱۰۳: ۱۰۷. ټاڅکو: د هه می شه ريعه تاندا فه رمان ب تشته کی
 ل وان نه هاتبوو کرن ژبلی هندې کو نه وه په رستنا خودې ب تنې بکه ن
 و ب په رستنې قه سټا پرویی وی بکه ن، پرویی خو ژ شرکی وه رگيږ نه
 باوهریيی و ب کرنا نقيژي رابن و زه کاتي بدن و نه وه ديني راست کو
 ئيسلامه.

خالص: نه وه سافي و پاقر بیت دویر بیت ژ هه می گليش و قريژ،
 و ټيکه ل بیت د گه ل تشته کی دی، وه کی پرويمه تیي و سومعه تی
 و شوهره تی و ناڅوده نگيی، چونکی هه رکاره ک هه بیت يان ئيخلاسه يان
 پرويمه تييه، هه روه سا يان تو ئيکتاپه رستی يان موشرکی، نينه کو مروڤ
 بيژيت نيږ پرويمه تی، نيږ ئيخلاسی، نيږ موه ه د و نيږ موشرک،
 چونکی ته وحيد و شرک، و ئيخلاص و پرويمه تی، و سوننه ت و بيدعه،
 د دله کيدا کوم نابن، نه وه هه څډزن دگه ل ئيک و دوو، ټيځا خو
 دویر بيځه ژ پرويمه تیي، پرويمه تی ژي نه وه تو کارې خو دهر بيځي دا
 خه لک مه دحي ن ته بکه ن، د گوتن و ټاخفتنن خودا.

و پیښه مېر ښه گه له ک ژ ئوممه تا خو دترسیا ژ رویمه تی ترسه کا
 گه له کا مه زن، هه تا نموونه یه ک یا ئینای دبیزیت: چیدبیت زه لامه ک
 رابیت دی نقيژا خو که ت بو خودی، به لی دی نقيژا خو جوانترکه ت
 و تازه ترکه ت، ژبه رکو هه قاله ک یان نیاسه ک یی وی دبیزیت دی هنده ک
 گوهورینا ئیخیته نقيژا خو و تازه تییه کی ده تی، قیجا دویقچوونا
 پیښه مېری بکه ښه ئه و تشتی پیښه مېری گوتی بکه بکه، ئانکو: ئه و
 کاروکریارین ئه م دکه یین و خو پی نیزیکی خودی دکه یین دقیت
 دویقچوونا پیښه مېری بیت، و ل دویق ریbaz و سوننه تا وی بیت،
 ئه گهر نه ئه و په رستن دی یا زقراندی (مهردود) بیت، و ناهیته
 قه بویلکرن، وه کی مه گوتی یان دقیت تو ل دویق سوننه تی بجی، یان
 دی ل دویق بیدعی چی، چونکی هه ر دوو د ئیک دلدا کوم نابن
 پیښه مېری مه ښه دبیزیت: (هه ر که سه کی کاره کی بکه ت و ئه مر
 و فه رمانا مه و گوټنا مه ل سه ر نه بیت د دینیدا ئه و کار دی ل خودانی
 خو هیته زقراندن و چ پیته پی ناهیته دان، هه روه کی نه کری.

قیجا ناظمی ل قیرئ مه رجین عیاده تی هه ر دوو د قی به یتیدا یین
 کومکرین هه تا ئه ف هه ر دوو مه رجه د عیاده تیدا کومنه بن ناهیته
 قه بویلکرن، ئیک: ئیخلاسه د عه بدینییدا، ئانکو ئه و کاری تو دکه ی
 بتنی بو خودی بیت یی دووی: دویقچوونا پیښه مېری ښه بیت، ئانکو
 عیاده ت ئه و بیت یی پیښه مېری کری.

قَيِّجَا (ابن القيم) دبیژیت: حنیړ نه ئه وه تو کاری بکه ی حنیړ ئه وه تو کاری بکه ی و کارئ خو بپاریزی ژ شکینه ر و پویچکه ریڼ (مه فاسد) وی تشتی کو پویچ بکه ت و ب هرفینیت، خو ئه گهر ئه و رومیمه تییه یا کیم ژی بیت، چونکی ئه گهر ئه ف رومیمه تییه خو ئه گهر چپکه ک ژی بیت دی کاری پویچکه ت.

۳۹- تَوَكَّلْ عَلَى الرَّحْمَنِ حَقًّا وَتَقِ بِهِ * لِيَكْفِيكَ مَا يُغْنِيكَ حَقًّا وَتَرْشُدْ

تو پشته ستنی ل سهر خودایی دلوثان ب حه قی بکه، ته وه ککول (پشته ستن) کاره کی دلی یه، ئانکو دلی ته یی گریډایه ب خودیقه تو پشته خو ب خودی گهرمبکه ی، ته پشته ستن ل سهر خودی هه بیت، ئانکو تو هه می کاروبارین خو بهیله ب هیقیا خودیقه و نه فسا خو ته سلیمی خودی بکه، تو خو پاڅییه خودی و په نایی بو خودی ببه ی، و تو ده ستنی خو دریژبکه ی کو ئه و هاریکارییا ته بکه ت، و به ری ته بده ته ریکا هق، بتنئ (الله) یی دشی ت قان کاران بو ته بکه ت، و ته باوه ری ب خودی هه بیت، چونکی باوه ری نیفشکی ته وه ککولی یه و کاکلا وییه، ته باوه رییه کا موکم پی هه بیت هه وه کی د دوعاییدا هاتی کو گه له کا گرنگه مروف بیژیت سپیده و ئیقاران جیه جی بکه ت ل سهر نه فسا خو ئه ف دوعایه: (اللَّهُمَّ رَحِمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) ئه ی خودایی من، هیقیا من دلوثانییا ته یه ئه ز دلوثانییا ته دخوازم من نه هیله بهیقیا نه فسا منقه خو چاقتقاندنه کی ژی.

ئەقە پېغەمبەرى ﷺ سېيىدە و ئىقاران دگۆت ئەگەر تە باوەرى
 ب خودى ھەبىت و تە تەوھەككولا خو دانا سەر خودى دى د دونيايدا
 تە تىرکەت، و وى تشتى دەتە تە يى کو تىرا تە بکەت، و ھەرەسا دى
 تە زەنگىن کەت و دەولەمەندکەت، و دى مالەكى پاقر و بەرفرە دەتە
 تە، ھەرەسا د مەسەلا دىنى ژى دا دى بەرى تە دەتە رىکا حەق
 و رىکا دروست، ئانکو ناظمى ھوسا يا دايە ديارکرن پىدقىيە بەردەوام
 تەوھەكکول د گەل عەبدى ھەبىت بو کارىن دونيايى ژى دا کو ئەو
 بەدەستقەبەيت يا وى بقىت، و بو کارىن دىنى ژى دا مروقى راستەرى
 بکەت و بەرى وى بەدەتە رىکا حەق.

٤٠- تَصَبَّرْ عَنِ الْعِصْيَانِ وَاصْبِرْ لِحُكْمِهِ * وَصَابِرْ عَلَى الطَّاعَاتِ عَلَيْكَ تَسْعَدُ

ئەق بەيتە بەرى مە دەتە بېھنفرەھيىي (صەبر) و ھەر سى جورىن
 وى:

ئىك: ئەو مەروڤ يى بېھنفرەھيىت ل سەر فەرمانىن خودى و تاعەتى
 وى ھەتا مەروڤ جىيە جى دكەت خودايى مەزن دىيىت: ﴿وَاصْطَبِرْ
 لِعِبَادَتِهِ﴾ ٦٥ ﴿سورە زۇمەر﴾ تو پەرستنا خودى بکە و بېھنفرەھيىي ل سەر
 بکىشە.

دوو: مړوځ يې ب بېهنفره هبیت ل سهر وان تشتین خودی نه هییا مه
 کری ژ سهر پېچی و گونه هان دا نه که څیته تیدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿سُورَةُ الْآحْزَابِ

سۍ: مړوځ بېهنفره هیی بکیشیت ل سهر قه ده ریڼ خودی
 و موسیبه تان دا مړوځ نه پازی نه بیت خودای مه زن دبیزیت:
 ﴿وَلَتَبْلُغَنَّكُمْ بِشَأْنٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ
 وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۙ ١٥٥﴾ و ب هنده کی ژ ترسا

ژ دوژمنی و برسی و کیمرنا مالی کو هوین ب زه حمهت ب ده ست
 خوځه بینن یان هه ما هه میی ببهین و هه وه ب مرنی یان کوشتنا
 د ریکا خودیدا و ب کیمرنا به ره مه می دارقه سپ ومیو و دان ودکا کان
 یان خرابکرنا وان، ئەم دی هه وه جه ربینین، تو مزگینیی ب که یف
 و خوشییا دویماهی یی ل دنیای وئاخره تی بده وان یی بېهنفره هیی
 ل سهر قی چه ندی دکیشن، کیشن یی صه بری دکیشن ئەقه نه
 ده می به لاو و موسیبهت بسهری وان دهین، دبیزن: ﴿الَّذِينَ إِذَا

أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ﴿سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۙ ١٥٦﴾ ئانکو:
 ژ سالوځه تیڼ څان بېنفره هان ئەوه ئەگه ر نه خوځییه ک گه هشتی ئەو
 دبیزن: ئەم به نییڼ خودیینه و ملک وینه، ئەوه مه ب ریځه دبهت، ویا
 وی بقیت ئەو د گهل مه دکهت، و ئەم ب مرنی پاشی رابوونا بو جزادانی
 دی زقرینه نک وی.

و بېهنفره هی ژی ناهیت کو تو بیژی هه ما ئەز دئ بۆ خو کرم یان دئ
 بۆ خو ئینم، نه خیر، بېهنفره هی کریاره که دقیت تو د گهل بژی
 فه رمووده دبیزیت: (هه ر که سی بېهنفره هییی بکیشیت دئ خودئ
 بېهنفره هییی ده تی).

ئانکو بېهنفره هی جار بۆ جارئ، جار بۆ جارئ وه کی گون هه ک بهیته
 پیش ته، تو نه که ی و جاره کا دی بهیته پیش، ته تو نه که ی، هی دی دئ
 ئەو گون هه ل بهر ته ره شبیت کو تو نه که ی، و دئ بېهنفره هییی
 ل سه ر کیشی، چونکی نه فس هه زدکه ت وی کاری بکه ت ئەوی بۆ وی
 خوش، ئیلا تو وی نه فس بگری، و پهروه ده بکه ی، و راهینانی پی
 بکه ی دا کو گون هه ان بهیلیت، و فیری بېهنفره هیی بت.
 قیجا ئەگه ر ته بېهنفره هی ل سه ر قان هه ر سیکان کیشا دئ سه ر فه راز
 و به خته وه ربی د دونیایی و ئاخه ر تیدا.

٤١- وَكُنْ سَائِرًا بَيْنَ الْمُخَافَةِ وَالرَّجَا * هُمَا كَجَنَاحِي طَائِرٍ حِينَ تَقْصِدُ

ده می تو ب ریقه دچی به رهف خودئ ب ریقه هه ره د ناقبه را ترس
 و هیقییدا، ئانکو ترس و هیقی وه کی هه ردوو چه نگین بالندهینه، ده می
 تو په رستا خودئ دکه ی دقیت ئەفه یاسا بیت ل دهف ته، کو ته ترس
 و هیقی هه بن، چونکی چوونا ته به رهف خودیقه دقیت تو هه ز
 ژ خودئ بکه ی، و ل رازیبوونا وی بگه ری، و ژ وی بترسی ژی، وه کی
 زانا دبیزن:

ڦيانا خودی و ترسا خودی و هیڅیا ب خودی ئەڤه دلی مروڤی دلفلقینن، چ جارن مروڤ ڦان ژبیرنه کەت و دگەل مروڤی بژین کا تو چاوا بەردەوام دژی، دڤیت ئەڤه ژی دگەل تە هەبن، ڤیجا حەزژیکرنا خودی دی وەل تە کەت تول سەر پیکا وی بچی، و ترسا ژخودی و هیڅیا ژ خودی ژی هەروەسا، (ابن تیمیە) دبیزیت: دڤیت مروڤ هشیارکرنەکی بدەتە ل سەر یاسایەکا گرنەگ یا کو دلی مروڤی دلفلقینیت و بهیز دئیحیت بەرەڤ خودی، و مروڤی دپاریزیت ژ موسیبه تین دگەهنە دلی ئەو ژی ئەڤ یاسایەیه، کو سی تشتن: (المحبة والخوف والرجاء)

و یا ژهەمیان بهیزتر مەحەبەتە، چونکی ئەڤ ڦيانا خودی د دونیایي ژی دا داخوازکریه، و د ئاخەرەتی ژی دا، ئانکو د دونیاییدا ئەم کار دکەین بۆ خودی و ل ئاخەرەتی ژی ئەم حەز دکەین خودی ببینن، و دلوڤانیی ب مەبەت، بەروڤاژی ترسی د دونیاییدا ئەم ژ خودی دترسین و پەرستنا وی دکەین ژبەر ترسا خودی، بەلی ل قیامەتی ترس نامینیت نەو هکی مەحەبەتی یە کو ل دونیایي و ئاخەرەتی یا هەمی، بەلی ترس بتنی یا د دونیاییدا و هکی خودایي مەزن دبیزیت:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿٦٢﴾ سَوْرَةُ الْاٰوَّلِيْنَ نَبِي هندی وهلییین خودینه چ ترس ژ عەزابا خودی ل ئاخەرەتی ل سەر وان نینه، ئەم ب خەم ناکەڤن ل سەر وی بارا د دنیایدا نەگەهشتییە وان.

ڦيڄا ترس ٿانڪو پاشڦه ليدانه و قهدهغه کرنا دهرکه تنی یه ژ ڀيکي، ترس دئ و هل ته که ت ته پاشڦه ليدهت و ته قهدهغه که ت تو ژ ڀيکي ب دهرکه ڦي، به لي مه حبه ت نه وه تول سهر ڀيکا وي تشتي تو حه ز ژي دکهي بميني، و نه ڦ حه ز ڙيکر نه وهل ته دکه ت تو بميني ل سهر ڀيکا خودي، و پيڦه ري ڀيڦه چوونا ته دي بو ته ديارکه ت کا تو چهن د حه ز ژي دکهي، نه گهر تو يي لاوازي ل سهر ڀيکا خودي، ٿانڪو مه حبه تا ته ڙي يا کيمه بو خودي، نه گهر تو يي بهي زي ل سهر ڀيکا خودي نه و مه حبه تا ته ڙي يا زيدهيه بو خودي، ترس (خوف) ڙي مروڦي قهدهغه دکه ت کو مروڦ ژ ڀيکي بدهرکه ڦيت و هيڦي (رهجا) مروڦي دهاڙوت و مروڦي پالدهت، ڦيڄا نه ڦه بنه مايه کي گهلهک مه زنه دڦيت مروڦ يي هشار بيت.

(حِينَ تَقْصِدُ) ده مي تو به ره ڦ خوديڦه دڦي، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾﴾ سوره الزمر ٥٧ ٿانڪو: نه وين هه يين بوتپه ريس دوعايان ژي دکهن د گهل خودي ژ پيغه مبه ر وچاڪ ومليا که تان، نه و بخوب کرنا وان چا کييين نه و دشين بکهن خو نيزيکي خودايي خو دکهن، هيڦي دخوان کو خودي دلوقانيي ب وان ببه ت و نه و ژ عه زابا وي دترسن، هندي عه زابا خودايي ته يه نه وه يا کو پيدڦييه به ني ژي بترسن و خو ژي بدنه پاش.

٤٢- وَقَلْبَكَ طَهَّرَهُ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ * وَكُنْ أَبَدًا عَنْ عَيْنِهِ تَتَّقِدُ

خۆ زه حمهت بده د پاقرکرنا دلخ خۆدا، و دلخ خۆ پاقرز بکه ژ هه ر ئاتافه کئ و هه ر به لایه کئ، تو ژ هه می تشتان بیاریزه کا تو چاوا له شئ خۆ پاقرز دکه ی و دپاریزی رۆژانه ژ بیساتیی، قیجا دل حه قتر و ژ هه ژیتره، و دل نه ساخ دبیت کا چاوا له شئ مروؤی نه ساخ دبیت، په رتووکا (امراض القلوب و شفائه) گه له کا گرنگه به حسی نه خوشیین دلی دکه ت، ئیش نه ئه وه تو بتنی بریندار و نه ساخ ببی، به لی دلی ژئ ئیشین خۆ یین هه یین و چاره سه ربیا وان بزه حمه تتره هنده ک جاران، هزرین مروؤی پشبینیین مروؤی، و باوه ربیا مروؤی دکه قنه د مه ترسییدا، دقیت مروؤ به رده وام یی هشیار بیت، دقیت مروؤ بزانیته دئ چاوا دلخ خۆ پاقرز که ت، پاقرییا دلی ژئ ب ته وحیدئ و ئیخلاسی یه و ب راستگویی یه، و ئافاکرنا دلی ژئ ب کاروکریارین دلی یه کاروکریار ژئ ئه وه مروؤ ژ خودئ بترسیت و حه ز ژئ بکه ت و مروؤ دلخ خۆ ب سلامه ت بیخیت، (ابن القیم) د په رتووکا (الفوائد) دا دبیزیت: دل نه ساخ دبیت کا چاوا له ش نه ساخ دبیت، به لی شیفایا وئ ئه وه مروؤ ته وه بکه ت، و خۆ بیاریزیت، و هه روه سا ئه ف دله ژه نگی دبیت کا چاوا ئاسن ژه نگی دبیت، و پاقرکرنا وی ب زکری یه، و هه روه سا ئه ف دله رويس دبیت کا چاوا مروؤ رويس دبیت، ده می جلیکین خۆ دئخیت، و خه ملا وی و جلیکین وی ته قوايه،

و ههروهسا ئەف دلە تێهەنی و برسی دبیت کا چاوا مروۆف تێهەنی
و برسی دبیت، و تێربوون و خوارن و قەخوارنا وی ژێ نیاسین
وحەزژیکرنا خودی یە، و تەووەککولە (پشتبەستنا) ل سەر خودی یە،
و مروۆف ل خودی بزقريت، قیجا بەردەوام ژ وان کەسان بە یێن
ل عەیب و کیماسیێن دلێ خۆ دگەریێت، و پشکنیت و لێدگەریێت کا
چ هەیه؟ و بەریخۆ ددەتە ئیشین دلێ خۆ، کا چ هەیه؟ و چارەسەر
دکەت، بەردەوام بە ل سەر پاقرژکرنی، کا چاوا پۆژانە دەیکێن مە مالی
پاقرژ دکەن، دا ئەگەر تشتەک کەتبیتە وێری پاقرژ ببیت، قیجا لیبگەرە
ئەگەر حەسیدیەک تیدا هەبیت نەهیلە، و ئەگەر شەرم ناکە یە هشیار بە
شەرما خۆ بزقیرینەقە، و هەر کاروکریارەکا دلێ تو سەحکەیی و لیبگەرە
بەری مەزن ببن و تو نەشی چارەسەر بکە ی، چونکی پاش دێ
روپرهشی گەهیته تە ل دونیایی و ئاخەرەتی ئەقە ژێ ل دیف
نەجاسەت و پیساتییا دلێ وی و خرابییا دلێ وی، چونکی ئەگەر
مروۆف ل کیماسیێن خۆ بگەریت و چارەسەر بکەت مروۆف ناگەهیت
بجیت ل دویف عەیبیێن خەلکی بگەریت .

۴۳- وَجَمِلَ بِنُصْحِ الْخَلْقِ قَلْبَكَ إِنَّهُ * لَاغْلَى جَمَالٍ لِلْقُلُوبِ وَأَجْوَدُ

تو دلّی خو پاقر بکه و تازه بکه و بخهملینه ب شیرهتکرنا خه لکی، ئە ڤه جوانترین و بلندترین و مەردترین تازه تی و جوانییە بو دلان.

ڤیجا تو به رده وام دلّی خو ب خهملینه ب شیرهتکرنا خه لکی و ئە ڤه یا داخوازکرییه ژ مرۆڤین موسلمان کو شیرهتان (نه سیحه تان) ل خه لکی بکهت و غشی لی نه کهت، چونکی غش هه ڤدژی شیره تی یه پیغه مبه ری مه ﷺ سی جار ان دبیزیت (دین نه سیحه ته) ڤیجا دبیزن مه گو تی بو کی گو ت: ئە ڤ نه سیحه ته بو خودی و پیغه مبه ری خودی و سه رکرده و سه روکین موسلمانان و بو گشت موسلمانان.

ڤیجا نه سیحه ت ژ ی ئە وه ته بقیت خیر بگه هیته ته و بگه هیته خه لکی ژ ی.

ئە وا ته دڤیت نه گه هیته ته، نه گه هیته خه لکی ژ ی.

ته دل ب خه لکیڤه هه بیت تو دلوقانی ب بچویکین وانا ببه ی، تو پیز ی ل مه زنین وان بگری، بو خه ما وان بخه م بکه ڤی، و بو که یفا وان بکه یف بکه ڤی، تو هه زبکه ی خه لک بگه هیته ئیک، و بسه ر بکه ڤن ل سه ر دوژمنین خو، تو هه ز دکه ی نه خو شی و ئە زیه ت ل سه ر وان نه مینیت، ئە گه ر ته ئە ڤه کر ئە ڤه جوانترین و تازه ترین تشته.

٤٤- وَصَاحِبُ إِذَا صَاحَبْتَ كُلَّ مُوَفَّقٍ * يَقُودُكَ لِلْخَيْرَاتِ نَصْحًا وَيُرْسِدُ

ئەگەر تۆ ھەقالینی بکەى ھەقالینی مروۆقەكى موەفەق بکە، ئانکو ھەقالین خو ژیبگرە نە کو ھەر کەسەكى ھەبیت تو ھەقالینییا وی بکەى، ھەقالینییا مروۆقەكى باش و پاقر بکە، پیغەمبەرى مە ﷺ دبیزیت: (مروۆق یى ل سەر دینى ھەقالى خو قیجا بلا ئیک ژ ھەو ھەریخو بدەتى کا دى ھەقالینیا كى کەت).

کا ھەقالین تە دچاوانە ھەما تو ئەوى، نینە تو بیژی ھەقالین من دخابن ئەزى باشم، ئانکو بو مروۆقى باوەردار نینە ھەر کەسەكى ھەبیت دگەل بگەریت، و دگەل بیت، ئەقە ژبلى ھندى ئەگەر تو یى نەسیحەتى بی و شیرەتا لی بکەى، بەلى کو تو بکەیه دوست و ھەقال و خوشتقى بو خو ئەقە ناچیبیت، و تەوفیق ژى ژ دەف خودى یە، دقیت مروۆق ئەگەر بجهبینیت، ئەگەر ل سەر قە دیت مروۆقەكى باشە و خیر دقیت و نقیژا دکەت، و پاریزگاریى لیدکەت، و قەدرى دەیبابان دگریت، ئەگەر یى باش بوو دى بەرى تە دەتە خیرى و ئەف ھەقالى باش دى تە ھاژووت بو کارى خیرى و بو شیرەتى و دى پاستەرى بی، چونكى ھەقال کارتیکرنى ل ھەقالى خو دکەت، دەرگەھى خیرى و یى شەرى ژى دا، وەكى پیغەمبەرى مە ﷺ گوتى: (نموننا ھەقالى چاک و ھەقالى خراب وەكى ھەلگرى مسكى یە و ئاسنگەرى قیجا خودانى مسكى یان دى ھندەكى ل تە رەشینیت، یان دى بو خو ژى کرى،

يان دى بۆ خۆ بېھنەكا خوش ژى بىنى، و ئاسنگەر يان دى جلكين ته سوژيت يان دى بېھنەكا نه خوش ژى بىنى).

ههركهسهكى ههقالينيا داخوازكهري زانينى بكهت دى بىنى ئه و ژى يى پيكلان دكهت فيرى زانينى ببيت.

ههركهسهكى ههقالينيا ئيكى بكهت ژ عابدان بيت دى بىنى دى چاقلېكهت.

ههركهسهكى ههقالينيا كهسهكى بكهت كو پيشهيهك (ميهنهيهك) ل دهف ههبيت دى ئه و ژى وهكى وى فيربيت.

٤٥- وَإِيَّاكَ وَالْمَرْءَ الَّذِي إِنَّ صَحْبَتَهُ * خَسِرْتَ خَسَارًا لَيْسَ فِيهِ تَرَدُّدٌ

و هشياربه كو تو ههقالينيا كهسهكى بكهى، ئه گهر تو بكهى تو خوسارهت ببى، خوسارهتیهكا بيگومان ئه قه دى مه هشيار كهت ژ هندى كو مروف ههقالينيا هه مى كه سان نه كهت، وهك مروقين خراب و مروقين گونه هكار و فاسد، چونكى دى كارتتيكرنا وى گه هيته مروقى، و دى كارتتيكرنى ل مروقى كهت د دينى مروقى و ميشكى مروقيدا.

و ژ وان ههقالين خراب يين كو دى زه مانى دا پيدا بووين، كو خرابترن ژ ههقالين مروف، وهكى كه نالين ته له فزيونى و سايت و پلاتفورمين ئه نترنيتى، كو بقى چه ندى خه له تى و خرابى و گونه ه و تاوان يا بسانا هيتر كه فتى، وكاريگه ريا وى دژوارتر ژ يا دگه ل هه قالان.

ڦيڄا يا فهره مروڦ گهله ڪي هشياريبت ڙڦان جوره سايت و توريڻ
جڦاڪي و تهله فزيونان، و ٻو ڪاري باش و خيرى بڪار بينيت.

٤٦- **خُذِ الْعَفْوَ مِنْ أَلْحَاقٍ مَنْ قَدْ صَحَّبْتَهُ * كَمَا يَأْمُرُ الرَّحْمَنُ فِيهِ وَيُرشِدُ**

ئف بهيته يا ڙ ڦي ئايتي وهگرتي: ﴿ **خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ**
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ (١٩٩) ﷺ ٽانڪو: ئهي محمه د - تو و ئوممه تا خو-
رهوشت وڪريارين چاڪ ڙ مروڦان قه بويل بڪن، نه ڪو تشتي زيدهي
شيانين وان، تو فه رمانى ب هه ر گوته نه ڪا باش و ڪاره ڪي جواني هه بيت
بڪه، تو پشت بده هه ڦرڪيا د گهل نه زان و ڪيم فامان.
گهله ڙ ئه هلى زانيني دٻيڙن ئه ڦه گشتگيرترين ئايت ته د ده رگه هي
ٽاداب و ئه خلاقيا تاندا، و هه ما به سي مروڦي يه مروڦ ڀامانا ڦي
بزانيت و ڪار ل سه ر بڪه ت.

شيخي ئيسلامي (ابن تيميه) دٻيڙيت: ئه ڦي ئايتي هه مي رهوشتين
جوان و پيروز بين لى ڪومبووين، هه رهوشته ڪي جوان ڙ ڪه سين باش
وه بگره، و رهوشتين خراب ڙي وهگره ب عفووي و ليبيوريني
و نه رمي، دبيت ئه ڦه وي پالدهت ٻو رهوشتي جوان و خو بگوهوريت
و ڙ ته بگريت، ڪا چاوا خودايي مه زن فه رمان ل مه ڪرييه هوسا دڦيت
سه رهده ري ل گهل وان بڪهين و ئه م راسته ڀري ڪرين.

دقیّت دهمی که سهک خرابیی و پهفتارهکا خراب دگهل ته یان بهرامبهری ته بکهت، توڅی چهندی ب دهلیقه بزانی کو وانهیهکا رهوشتی نیشا وی بدهی، و نهو ژ ته فیّر ببت، نه کو بابته بهروفاژی ببت کو مروڅی خودان رهوشتی جوان کارتیکن لى بهیته کرن و خو وهکی وی کهسې رهوشت نزم و کریت بکهت، و ژ ئاستی خو بهیته خوار، بهلکو دقتی کهسهکی لسهر خو بت، وکهربا خو داعویرت، و لیبورین لدهف ههبت، دا کو خه لک مفای ژ رهوشتی وی یی جوان ببینن، و ببیته پیشهنگ بو دهوروبه ران.

٤٧- تَرْحَلْ عَنِ الدُّنْيَا فَلَيْسَتْ إِقَامَةً * وَلَكِنَّهَا زَادٌ لِمَنْ يَتَزَوَّدُ

دونیا یی بو خو نه که بار و پشتنی و جهی ئاکنجیبوونى و جهی مانى، چونکی نه جهی مانى یه مالا فه گوهاستنى و وه غه رییه. نهف دونیا یه دى چیت و نه هلی وی ژى دى چیت و نامینیت نه یین تیدا قه دهره که و دهمه که ژ زیانی و پشتنی هینگى دى بارکه یین، ئیمامى علی دبیزیت: دونیا یا دچیت ب پاشقه و نه م دى وی هیلن یا ل پشت مه، و ئاخرهت یا ل به راهیکا مه و هر ئیک ژ وان ژى زاروکیڼ خو یین هه یین، دونیا یی ژى و ئاخرهتې ژى، قیجا هوین نه بـنه ژ زاروکیڼ دونیا یی بـنه زاروکیڼ ئاخرهتې، چونکی نه فروکه د دونیا ییدا کارى هه ی و حساب نینه و ل ئاخرهتې حسابا هه ی و کار نینه.

هندەك ژ حەكىمان دبێژن: ئەم دمیڤنه عەجیبگرتی ژ وان كەسان ییڤ
 دونییا پشتا خۆ ددەتە وان و ئاخەرت بەرەف وانقە دەیت، بەلێ ئەو
 مژویلن ب وی تشتیقە یی پشتا خۆ ددەتە وان، بەحسی دونیایی
 و پشتا خۆ ددەنە وی یا بەرەف وانقە دەیت، بەحسی ئاخەرتی.

مرووف دقیت د قی دونیاییدا وەکی رێقینگەکی بیت (د دونیاییدا وەکی
 مرووفەکی غەریب یان رێقینگەکی بە) ، ابن عمری خودی ژوان پازی
 بت دگوت: ئەگەر ل تە بوو ئیقار چاقەرئ سبپیدی نەبە، و ئەگەر ل تە
 بوو سپیدە چاقەرئ ئیقاری نەبە، و هندەك ژ ساخلمییا خۆ هەلبگرە
 بۆ نەساخییا خۆ، و هەروەسا ژیا نا خۆ بۆ مرنا خۆ بپاریژە، ئانكو تو
 خۆ بەرەفەبکە ی و پاریزگاریی ل نەقیزین خۆ بکە ی، و خۆ دویربیخی
 ژ حەرامییی، چونکی کا تو چ دچینی دی وی هەلینی.

پیغمبەر ﷺ دبێژیت: من خیرە دگەل دونیایی ھندیکە نموونا من
 و دونیایی یە وەکی زەلامەکی یە ل بن دارەکی نفست و پاش ئەو دارە
 ھیلا و چوو، ئەقە یە دونیا.

(وَلَكِنَّهَا زَادَ لِمَنْ يَتَزَوَّدُ) بەلێ دونیا بۆ ھندی یا باشە كو تو بۆ خۆ
 کارەکی تیدا کومبکە ی، و تشتەکی لبراهیا خۆ فریکە یە قیامە تی.

تو چ بچینی دی بەرەمە تی تە ئەو پیقە ھیت پوژا قیامە تی، تو خیری
 بچینی دی بەرەمە تی خیری و چاکیی و پادا شتی بینی، تو خرابیی

بچینی دی بەرەمە تی وی عقوقی و سزای بینی ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ

الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ ﴿سُورَةُ الْبَقَرَةِ﴾

ئانكۆ: وهوين زادهكی ژ خوارن وڤه خوارنې بۆ وهغەرا حەجی د گەل
خۆ ببەن و زادهكی ژ كارین چاك بۆ ئاخەرتی، چونکی هندی تەقوایە
باشترین زاده، ژ من بترسن گەلی خودان میشكان.

٤٨- وَكُنْ سَالِكًا طُرُقَ الَّذِينَ تَقَدَّمُوا * إِلَى الْمَنْزِلِ الْبَاقِي الَّذِي لَيْسَ يَنْفَدُ

و تـو ل سەر وئ رێكی هەرە ئەو رێكا پیـشـین ل سەر چـوـوین
ژ صەحابی و سەلهفین، مە خودی ژ هەمیان پازی بیت: ﴿وَالسَّابِقُونَ
الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ﴿١٠٠﴾ سُوْرَةُ التَّوْبَةِ قیجا بۆ مەسەلین دینی ل دویف
وان هەرە، چونکی ئەقە ئەون یین دبنە چاقلیکەر بۆ مە.

ابن مسعود خودی ژ پازی بیت، دیژیت: هەر کەسەکی بۆ خۆ
ل رێک و پێبازەکی بگریت بلا رێکا ئەوین مرین بگریت، بەحسی
صەحابیان.

ئەقە صەحابیین پیغەمبەرینە ﷺ ئەوان ژيانا خو یا بوراندی
و ب رێقەبری ل سەر رێکا راست و یا موستەقیم و بەرهف ئاخەرتیقە
چووین، و کاری چاککری، ئەقە پێشەنگین مەنە و چاقلیکەرین مەنە،
هەر کەسێ ل دویف قان بجیت بەرزە نابیت و دلنەخۆش نابیت.

٤٩- وَكُنْ ذَاكِرًا لِلَّهِ فِي كُلِّ حَالَةٍ * فَلَيْسَ لِذِكْرِ اللَّهِ وَفَتْ مُقَيَّدُ

تو به رده وام به ل سهر زکری خودی د ههر رهوشه کیدا تو د چ کاودان دابی، چونکی زکری خودی چ ده مین ده ستنیشانکری نینن، نه شه هندی دگهینیت کو مروث پیته ی بده ته زکری خودی د هه می رهوش و سه روبه ریڼ خودا، د هه می کاروبارین خودا، و مروث نه ژ وان بیت یین بی ئاگه ژ زکری خودی، ههر وهکی د سه حیحا موسلمیدا هاتی دهیکا مه عایشه دبیزیت: (هندیکه پیغه مبه ری خودی بوو ﷺ زکری خودی دکر د هه می ده مین خودا و د هه می سه روبه ریڼ خودا).

قیجا یی رینشتیبا، یان یی دریژکری، یان یی ژ پیړقه، یان هاتبا یان چووبا وی زکری خودی دکر، و چ شیوازیڼ ده ستنیشانکری نینن کو تو بیژی ئیلا نه ژ پیړقه بم یان نه ژل مزگه فتی بم یان دقیت نه ژ ل سهر سجادکی بم. پیغه مبه ری مه ﷺ ژ هه می که سان پتر زکری خودی دکر، چونکی زکری خودی چ ده مین دیارکری نینن و یی شه کریبه د هه می ده ماندا چ شهف بیت چ پوژبیت تو دشی زکری خودی بکه ی، به لی هندهک نه زکار مه یین هه یین گریډاینه ب هندهک ده مانقه وهکی زکری سپیدی و ئیقاران و پشتی نقیژان، به لی نه م به حسی زکری ب گشتی دکه یین و هندهک زکری یین هه یین ب نه گه رانقه گریډاینه بو نمونه: نه گه ر باران هات کا دی چ بیژی، یان نه گه ر تو هاتیبه دژوورقه یان ده رکه فتی، به لی زکری په ها چ دم بو نینه چ ده می ته دقیت تو دشی زکری خودی بکه ی.

۵۰- فَذَكِّرْهُ إِلَهُ الْعَرْشِ سِرًّا وَمُعَلَّنًا * يُزِيلُ الشَّقَا وَالْهَمَّ عَنْكَ وَيَطْرُدُ

زکریٰ خودایى عەرشی بکه، چ تو ب نهینى د نه فسا خوډا یان ژى
ب نه زمانى خو بکهى، ئەف تشته دبیته ئەگه رى نه هیلانا به ختره شیى
و به رته نگى و ژيانا نه خوښ ل سهر مروځى لاددهت.

ئەفە مفايىن زکرىٰ خودیڼه، قیجا ئەگه ر ئەف نه خوښییه نه مان دى
به خته وه رى و خوښگوزهرانى هیته جهى و ئەف زکره دبیته ئەگه ر کو
مروځ ژيانه کا خوښ ببورینیت و چاځین مروځى گهش بن، و نه فسا
مروځى ئارام بیت، و دلى مروځى خوشبیت، و خهم و کوځانان ژى
ناهیلیت، به لکو دبیته ئەگه رى پاقرژى و به رفره هی و نه رمبیا دلى،
چونكى زکر دهرمانى دلایه و نه خوښى و نه ساخییان رادکته، و زکرىٰ
خودى مه زنترىن چاره سه رى و دهرمانه بو نه خوشیڼ دلى، و ههمى
خهم و کوځان و دهر د و کول ژ دهف مروځى ناچن ئەگه ر ب زکرىٰ خودى
نه بیت، چونكى بتننى دل ب زکرىٰ خودى ئارام دبیت وهكى خودایى
مه زن دبىژیت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ
اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ ﴿٢٨﴾ سُوْرَةُ الرَّحْمٰن ب زکرىٰ خودى و ب بیرئینان
و به حسکرنا خودى دل ئارام دبن.

هه تا پیغه مبه رى مه ﷺ د فه رمووده یه کیدا به حس دکته کو ئەو دلى
زکر تیدا نه بیت هه ما یى مرییه دبىژیت: (نموونا وى کهسى خودى
دئینیهه بیرا خو،

و زکریٰ خودی دکهت و یا وی که سی زکریٰ خودی نه کهت وهکی
 نمونا مروقی ساخ و مربیه)، قیجا کا مروقی ساخ و مری چند
 ژیکجودانه هند مروقی زاکر و بی غافل ژیکجودانه.

۵۱- وَيَجْلِبُ لِلْخَيْرَاتِ دُنْيَا وَآجَلًا * وَإِنْ يَأْتِكَ الْوَسْوَاسُ يَوْمًا يُشْرِدُ

ئهف زکره دی خیر و به ره کهت و باشیی و چاکیی بدهست تهفه ئینیت
 د دونیا ییدا، ئانکو دی بییه خودان ساخله میه کا خوش و له شه کی
 بهیز، و ئه قله کی سافی، و ژیا نه کا خوش و به خته وهر، و گه له ک ژوان
 تشتین دی ژی کو بریکا زکری بدهست مروقی شه دهین، و ل پوژا
 قیامه تی ژی دی خیر و خیرات بدهست تهفه هیئ و ئهفه مه زنتره،
 به لکو مروق دشیئت بیژیت تشتهک نینه پتر خیر تیدابیت و پتر به لا
 و موسیبه تان ژ مروقی بدهته پاش وهکی زکری خودی، مفایی دووی
 ژ زکری ئه وه ئه گهر شهیتان و وه سواسا وی بهیت ب زکری خودی
 ئهفه وه سواسه نامینیت، چونکی غه فلهت و بی ئاگه هی ژ زکری
 خودی دبیته ئه گهری وه سواسا شهیتانی.

(ابن القيم) دبیزیت: ئه گهر چ خیر و وفا د زکریدا نه بن، هه ما ئهفه
 بتنی بیت به سی مروقییه و ژ هه ژی هندیی هه زمانئ عه بدی
 نه پاره و ستنیت هه ما به ردوام زکری بکهت، چونکی چ تشت مروقی
 ناپاریزیت ژ دوژمنی زکر تی نه بیت، و شهیتان دوژمنی مروقییه و ئه گهر
 ته بقیت بو خو که لهه کی چیکه ی دا خو پاریزی دی زکری خودی
 که ی،

و شهيتان و دوژمنين مروځي دهينه مروځي دهمي مروځي يې ټاگه ه
 بيت، به لي ټه گهر مروځي زکر کر ل وی دهمی مروځي يې ټاگه ه نينه
 چ گاڅا شهيتانی دیت تو سستبووی و تو بی؟ ټاگه ه بووی دی څو
 هاشيته ته و دی ته نيچيرکته، ټه گهر ته زکر کر دی پاشقه چیت و دی
 څو څه شيريت و دی بجويک بيت.

خودايي مه زن د بيژيت: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ
 شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ ﴿٣٦﴾ سُوْرَةُ الرَّحْمٰن و هه چيبي پشت بده ته زکری
 خودايي پر دلوقان، کو قورئانه ټهم دی د دنيا يیدا شهيتانه کی ب ويرا
 به ردهين دا ټهو وی سهردا ببهت، قیجا ټهو شهيتان ههر دی ل گهل وی
 بيت.

ههروه سا ژ کيستی پيغه مبهري مه ﷺ يې هاتی کو گوټييه زه که ريبا
 ﷺ يا گوټييه قهومي څو هندیکه خودی يه فهرمان يا ل من کری
 ب پينچ کاران، و ټه ز فهرمانی ژی ل هه وه دکهم هوين ژي ټان کاران
 بکهن، ټيک ژ وان کاران ټه و بوو گوټ ټه ز فهرمانی ل هه وه دکهم هوين
 زکری خودی بکهن .

۵۲- فَقَدْ أَخْبَرَ الْمُخْتَارُ يَوْمًا لِصَاحِبِهِ * بِأَنَّ كَثِيرَ الذِّكْرِ فِي السَّبْقِ مُفْرَدٌ

يا هاتی کو پیغهمبهري مه ﷺ يا گوٽييه هه قالين خو، ئه وي گه لهك زكري خودي دكه ت ئه و دي دته پيشيبيا هه قالين خورا، وهكي بهريكانه يه كي ئه وه زي مفايه كي گه له كي مه زنه ژ مفايين زكري كو پيغهمبهري مه ﷺ مروفتين زاکر هوسا يين هه لبزارتين ئه و يين ئيكي نه د بهريكانيدا و دهستيپيكي ئه و دگه هيته خودي و خير و پاداشتي وي، ئه ف كه سين كو ل پازيبوونا خودي و ل پاداشتي خودي دگه ريبن، هه مي يين د بهريكانه يه كيڊا و يي ل دهستيپيكي دچيت ئه وه يي كو گه لهك زكري خودي دكه ت.

(ابن القيم) دبیژیت: (کارکه ریڼ ئاخره تی ئه وین بو ئاخره تی کاردکه ن هه مي يين د بهريكانه كيڊا و مروفتين زاکر ئه ون يين ل بهريکا هه مييان د وي بهريكانه ييدا).

ئه وه زي به لگه يه ل سهر وي گوٽنا پيغهمبهري ﷺ ده مي د سه حيحا موسلميدا هاتي گوٽي: (ئه قين موفرده دانه پيشيبيا خه لكيرا و بوونه يين ئيكي) وان گوٽي يا رسول الله موفرده كيشكن وي گوٽ: (ئه ون يين گه لهك زكري خودي دكه ن ژ ژن و زه لامان).

۵۳- وَوَصَّىٰ مُعَاذًا يَسْتَعِينُ، إِلَهُهُ * عَلَىٰ ذِكْرِهِ وَالشُّكْرِ بِالْحُسْنِ يَغْبُدُ

مفایه کی دی یی زکری پیغه مبه ری مه ﷺ وه سییه ت ل هه قالی خو
معازی کوپی جه به لی کری کو نه و داخوایی ژ خودایی خو بکه ت کو
هاریکاری وی بیت ل سهر زکری، و ل سهر شوکر کرنی، و ل سهر
عیباده تکر نه کا جوان، نه ف ههر سی داخواییه تشتین گه له ک پیروژ
و موباره کن، مروف داخواز ژ خودی دکه ت.

نه فه ژی د فهرمووده یه کیدا یا هاتی نه و ژی یا ب ناقوده نگه فهرموودا
(المسلسل بالمحبة)، پیغه مبه ری ﷺ دبیزیه معازی: نه ی معاز نه ز
ب خودی که م، نه ز چه ز ته دکه م، و جاره کا دی ژی گوئی: نه ز
ب خودی دکه م نه ز چه ز ته دکه م، و گوئی نه ز وه سییه تی ل ته دکه م
تو پشتی ههر نقیژه کی نه هیله ئیلا تو بیژی: (اللهم أعني على ذكرك
وشكرك و حسن عبادتك).

ئانکو: نه ی خودایی من تو هاریکارییا من بکه ل سهر زکری خو
و شوکرا خو و په رسته نه کا جوان.

قیجا وه کی زانا دبیزن دروسته تو به ری سلافا ملان بیژی، یان پشتی
سلاقی، یا گر نک نه وه مروف نه هیلیت پشتی هه می نقیژان بیژی ت.

تاییه تمه ندکرنا قان ههر سی زکران به لگه یه ل سهر پیروزی و مه زناهییا
وان .

۵۴- وَأَوْصَى لِشَخْصٍ قَدْ أَتَى لِنَصِيحَةٍ * وَقَدْ كَانَ فِي حَمْلِ الشَّرَائِعِ يَجْهَدُ

۵۵- بِأَنْ لَا يَزِلَّ رَطْبًا لِسَانُكَ هَذِهِ * تُعِينُ عَلَى كُلِّ الْأُمُورِ وَتُسَعِّدُ

ئەقە مەفایەکی دی یی زکرییە، ئەوێ کو هەندیکە زکرە، کرنا خیران و هیلانا خرابییان ل سەر مروۆی ب ساناھی دکەت، قیجا هندی مروۆ زکری خودی پتر بکەت، پتر کاروکاریین مروۆی بو مروۆی ب ساناھی دکەقن، پتر فەرمانیین خودی (وەکی: نقیژ و پوژی و زەکات) ل سەر مروۆی ب ساناھی دکەقن، و هیلانا خرابییان زی ل سەر مە سقک دبیت و ئەق بەیتە بەحسی وی فەرموودەیی دکەت یا (ئیمامی ترمزی و ئیبن ماجە) خودی زی پارزبیت بیت ژ کیستی (عبدالله کوری بوسری) خودی زی پارزی بیت گۆت زەلامەک هاتە دەق پیغەمبەری خودی ﷺ گۆتی هەندیکە ئە حکامین ئیسلامینە شەریعەتی ئیسلامی یە یین ل سەر مە بووین گەلەک، تو تشتەکی بیژە کو ئەز خو پیغە بگرم، گۆتی: بلا بەردەوام ئەزمانی تە یی تەربیت ب زکری خودی.

بەلی دقیت ئەم خەلەت د قی فەرموودەیی نەگەهین، ئەری مەرەما قی زەلامی ژ ئەقی داخوازیی چییە، ئەوێ کو پیغەمبەری خودی ﷺ وی ژ هەندەک ئە حکامان عەفو بکەت؟ یان زی پیغەمبەری خودی ﷺ تشتەکی بو وی بیژیت کو ئەو قان ئە حکامان بکەت، بەلی ل سەر وی ب ساناھی بن، و نە ب زحمەت و گران بن، بەلی چ پیئەقیت یا دووی یە کو مەرەما پیغەمبەری ﷺ ب قی چەندی ب کرنا زکری دی

کار ل سەر ب ساناھى بن و عەبدینى و شەریعت ل سەر مروڤى
 ب ساناھى بیت، بەلئ مروڤى غافلئ و بئ ئاگەھ نەشیت ل سەر وی
 یا گرانە، نەشیت عیبادەتى بکەت (وەکی: نقيّزان پوژبیان و ھەر
 عیبادەتەکی دی)، ھەتا ئەگەر مروڤ سەحکەتئ پیرەمیڤرەکی دانەمرە
 یئ ب گوپالییە کو ئەقە چەندین سالا چەند بانگدەت دچیتە نقيّزئ،
 بەلئ ئەقە چەندە وی سار ناکەت ژ عیبادەتى، چونکی ئەقە ژ فەزلی
 زکرییە بیزار نابیت و مەلەل بو وی چینابیت، بەلئ ل بەرامبەری وی
 دئ بینى گەنجەکی ب زەقلەك و بەیژ نەشیت دوو پوژان ل سەر ئیک
 بچیتە نقيّزئ ئەقە ژئ ژ دویرکەفتنا ژ زکرییە ل سەر مروڤى.
 ھەروەسا زکر دەرگەھەکە ژ دەرگەھین بەختەوهرى و ئارامییى.

٥٦- وَأَخْبَرَ أَنَّ الدَّكْرَ غَرَسَ لِأَهْلِهِ * بِحَنَاتِ عَذْنٍ وَالْمَسَاكِينُ تُمَهِّدُ

ئیک ژ مفايین دی یین زکری ئەو ئەقە زکرە چاندنا بەحەشتی یە،
 ئەگەر تو چاندنەکی ل بەحەشتی بو خو چیکەى دئ ل قیڤرئ زکری
 کەى، و دئ ل ویڤرئ بو تە بیتە چاندن، ل بەحەشتا بەردوام
 و ھەروەھەر، و ئەقە ژئ د فەرموودەییەکیڤا یا ھاتی کو ئیمامئ ترمذی
 ژ کیسئ (ابن مسعودی) خودئ ژئ رازی بیت کو پیغەمبەرئ خودئ
 ﷺ دبیژیت: (ئەو شەقا إسراء و معراج ب من ھاتییە کرن من إبراهيم
 علیه السلام دیت گۆت: یا محەمەد تو سلاقین من بگەھینە ئوممەتى،
 و بیژە وان کو ئاھا بەحەشتی یا پاقرە، ئاھا وی یا شرینە،

عہ ردی وی یی راستہ و چاندنا فی بہ حہ شتی ئہ وہ تو بیژی: سبحان
 اللہ، و الحمد لله، و لا إله إلا الله، و الله اکبر)

قیجا ہندی تو زہ حمہ تی ب قان پہ یقانقہ ببہی دی پتر چاندنا خو
 ل بہ حہ شتی بینی، نہ وہ کی دونیا یی یہ تو بچی دارا بچینی و ب کولی
 ہہ تا شین دبن، بتنی دی زکری کہی ئہ و دی بو تہ ب پیکوپیک کہت
 و چیکہ ت ل بہ حہ شتا (عدن) ئانکو یا ہہ روہر و جہی مانی و خانی
 و مال و ہہ روہ سا قہ سر و قوسیر دہینہ بہرہ فکرن بو وی یی زکری
 دکہ ت، قیجا ہندی مروٹ زکری بکہ ت دی پتر خانی و مال ہینہ
 بہرہ فکرن بو مروٹی.

۵۷- وَأَخْبَرَ أَنَّ اللَّهَ يَذْكُرُ عَبْدَهُ * وَمَعَهُ عَلَى كُلِّ الْأُمُورِ يُسَدِّدُ

ل قیری مفاہیہ کی دی یی زکری دیار دبیت، وہ کی خودایی مہ زن
 ل ئہ سمانان بہ حسی وی کہ سی دکہ ت یی کول عہ ردی زکری خودی
 دکہ ت، ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ ﴿۱۵۶﴾ ﴿سُورَةُ الزَّكَّرَةِ﴾
 ہوین زکری من ل عہ ردی بکہن و بہ حسی من بکہن ئہ ز دی
 ل ئہ سمانی بہ حسی ہہ وہ کہ م.

و ہہ روہ سا پیغہ مبر علیہ السلام دبیت: (خودایی مہ زن دبیت: ئہ گہر بہ ندہ
 زکری من بکہ ت نہ فسا خودا، ئہ ز دی بہ حسی وی کہ م نہ فسا
 خودا، و ئہ گہر عہ بد زکری من بکہ ت نہ فسا خودا بہ حسی
 من بکہ ت، ئہ ز دی نہ فسا خودا بہ حسی وی کہ م بخیرترین ژ وان
 مروٹان).

ههروهسا مفایه‌کی دی ئه‌وه دی خودی پشته‌قانییا مروّقی کهت،
و ته‌وفیقا مروّقی دهت، ژبه‌ر وی زکری مروّقی کری، وه‌کی
د فهرمووده‌یه‌کیدا هاتی کو خودی دبیزیت: ئه‌ز یی د گهل عه‌بدی خو
هندی ئه‌و لیقین خو بلقلقینیت ب زکری من و هندی ئه‌و من بینیته
بیرا خو، و ژبه‌ر من لیقین وی بلقلقن.

خودی دی د گهل مه‌ بیت ب چا‌ق‌دی‌ری و پاراستن و زانین
و پشته‌قانییا خو، (ابن القیم) دبیزیت: ئه‌ف مانا خودایی مه‌ دگهل
مه‌ ب هندی یه‌ کو خودی چه‌ز ژ مه‌ بکه‌ت و ته‌وفیقا مه‌ بده‌ت
و نی‌زکی مه‌ ببیت و ئه‌م بقین و هاریکاریا مه‌ بکه‌ت و مه‌ بسه‌رب‌ی‌خیت،
هه‌روه‌کی خودی دبیزیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

﴿١٢٨﴾ سُوْرَةُ الْجُلُوْدِ هه‌روه‌سا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّٰبِرِيْنَ﴾ ﴿٦٦﴾ سُوْرَةُ الْاِنْشٰاِ هه‌روه‌سا

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ ﴿سُوْرَةُ الْبُوْرَةِ﴾ ئانکو ئه‌ف هه‌ر دوو قه‌در و قی‌مه‌ته‌نه‌ کو
خودایی مه‌زن دی به‌حسی مه‌ کهت، و دی د گهل مه‌ بیت، خودایی
مه‌زن دبیزیت: (ئه‌ز یی د گهل وی گومانی یا عه‌بدی من ب من دبه‌ت.
کا چ هزری ب من دبه‌ت و ئه‌ز یی د گهل وی، ده‌می به‌حسی من دکه‌ت
و ئه‌گه‌ر ئه‌و د نه‌فسا خو‌دا به‌حسی من بکه‌ت ئه‌ز دی د نه‌فسا خو‌دا
به‌حسی وی که‌م، و ئه‌گه‌ر ئه‌و د نا‌ف کو‌مه‌کی‌دا به‌حسی من بکه‌ت ئه‌ز
دی د نا‌ف کو‌مه‌کا ژ وی چیت‌ردا به‌حسی وی که‌م).

۵۸- وَأَخْبَرَ أَنَّ الذِّكْرَ يَبْقَى بِجَنَّةٍ * وَيَنْقَطِعُ التَّكْلِيفُ حِينَ يُحْلَدُوا

ههروهسا ژ مفايین زکری ئەوه کو ئەف زکره دئ مینیتە د گەل مروۆی هەتا د بەهەشتیدا، و ئەهلئ بەهەشتئ کا چاوا مروۆف هەناسەیی دەهەلکیشیت، هوسا ل بەهەشتئ دئ زکر بیتە هەناسەیا وان، ئانکو هەناسەیا مروۆی زکری خودئ یه، یا هاتی د هەر دوو سەحیحین بوخاری و موسلمیدا ژ کیسی (ابو هريره)ی خودئ ژئ پازیبیت دەمی پیغه مبهەر ﷺ بەحسی ئیکەم دەستەک و کومئ کری یا کو دچنە بەهەشتئ گوئی: ئەو سپیدە و ئیقاران زکری خودئ دکەن.

پاستە ل بەهەشتئ عیبادەت نامین، بەلئ بتنی زکری خودئ دمینیت ئەفە ژئ خوشی و ئارامیەکە د گەل مروۆی، (ابن سعدي) دەربارە ی تەفسیرا قئ ئایەتی دبیزیت: ﴿دَعَوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٨﴾﴾

ﷺ گوئ: عیبادەتی قان موسلمانان د بەهەشتیدا ئەفە یه کو ل دەستپیکئ تەسبیحا خودئ دکەن و خودئ پاقر دکەن ژ کیماسییان و دویماهییا وئ شوکرا خودئ یه، قیجا بی کو تو زەحمەتی پیقە ببە ی ل بەهەشتئ دئ هەناسا تە بیتە زکری خودئ کا چاوا تو زەحمەتی ب هەناسەییقە نابە ی.

۵۹- وَلَوْ لَمْ يَكُنْ فِي ذِكْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ * طَرِيقٌ إِلَى حُبِّ الْإِلَهِ وَمُرْشِدُ

ئەگەر چ مفا و خیر د زکری خودیدا نەبن هەما بەسی هندی یە کو زکر
 ڕیکەکە بۆ حەز زۆیکرنا خودی، ئانکو ئێک ژ مەزنترین مفایین زکری
 ئەوە کو دی بێتە ئێک ژ مەزنترین ڕیکان ژبۆ بدەستقەئینانا حەز زۆیکرنا
 خودی، قیجا هندی ژ تە بهییت گەلەک زکری خودی بکە، و ئەگەر
 مروۆفی حەز ژ تشتەکی کر دی گەلەک بەحسی کەت، ئەقە مەزنترین
 بەلگە یە کو مروۆف حەز ژ خودی دکەت، و هەروەسا دی خودی ژ ی
 حەز ژ مروۆفی کەت، و هەر کەسەکی حەز ژ خودی دکەت دی خودی
 ژ ی حەز ژ ی کەت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ ﴿سُورَةُ الْاٰلَةِ

(ابن القيم) د پەر تووکا خۆ یا (الوابل الصیب) دا دبیزیت:
 (هەر کەسەکی بقیت قیانا خودی ب دەست خۆقە بینیت بلا گەلەک
 زکری خودی بکەت).

۶۰- وَيَهَيِ الْفَتَىٰ عَنْ غَيْبَةٍ وَنَمِيمَةٍ * وَعَنْ كُلِّ قَوْلٍ لِلدِّيَانَةِ مُفْسِدٌ

ئێک ژ مفایین دی یین زکری ئەوە کو زکر نەهییا عەبدی دکەت
 ژ غەیبەت و نەمیمەتی. غەیبەت ئەو: تو بەحسی برایی خۆ بکە ی
 د تشتەکیدا کو ئەوی پینەخۆش بیت، ئەگەر ل دەف وی هەبیت
 غەیبەتە، و ئەگەر ل دەف نەبیت بوەتان و بیخەختییە، ئەگەر ئەو کەس
 یی ئامادەبیت و تو بەحسی وی بکە ی ئەو جقینە (شەتیمە یە)

ئەو ژى گەلەكا ب گونەهە، و هەروەسا نەمىمە: قەگوهاستنا ئاخفتنى
يە ژەندەكان ژبۆ خرابكرنا د ناڤه‌را واندا.

قئىجا زكر دى مړوځى دويرئىخيت ژ څان هەمىيان، قئىجا ئەگەر مړوځ
ئەزمانى خۆ مژويل نەكەت ب ئاخفتنه‌كا ب مفاڤه دى مژويل بيت
ب ئاخفتنه‌كا بى مفا و خراب و ب گونەه‌قه.

(ابن القيم) دبیژیت: هندیكه خۆ مژويلكرنه ب زكرى خودیڤه
دويركه‌فتنه ژ ئاخفتنن باتل. قئىجا هندی نەفسه ئەگەر تو بحه‌قبيڤه
مژويل نەكه‌ى دى ب باتليڤه مژويل بيت، هندی دله ئەگەر تو
ب حەزژيكربا خودیڤه گرینه‌ده‌ى، دى ب حەزژيكرنا مەخلوقاتيڤه
گریده‌ى، هندی ئەزمانه ئەگەر تو ب زكريڤه گرینه‌ده‌ى، دى ب ئاخفتنا
باتل قە مژويل بيت، و تە كيشك بۆ خۆ هەلبزارت پاشى خۆل پله
و پيكيڻ وى ژى ببينه، چونكى هندیكه زكره‌كه‌لها موسلمانىيه ئەگەر
تو خۆ پۆژانه ب قى كه‌لهيڤه مژويل بكە‌ى دى جوان كه‌ى و چاقدیريا
وى كه‌ى، دا دوژمن ب سانا‌ه‌ى نەهيّت كو شه‌يتانه، چونكى شه‌يتان
سە‌حده‌كه‌ته‌ په‌رژانى ته‌ كا د كيرپرا يى سست و لاوازه، دى د ویرپرا
هيّت.

٦١- لَكَانَ لَنَا حَظٌّ عَظِيمٌ وَرَغْبَةٌ * بِكَثْرَةِ ذِكْرِ اللَّهِ نِعْمَ الْمَوْحِدُ

ئەقە بەرسقا شەرتییە ژبۆ بەیتا ژ بەری ئی دەمی گۆتی: ئەگەر چ خیر
 د زکری ژیدا نەبیت بتنی ئەوبیت مرووف دی حەزژیکرنا خودی
 ب دەست خوۆقە ئینیت، قیجا ئەقە بەسی مروقییە کو مرووف بەهرەکا
 مەزن ژ ئی زکری بکەت و وەرگریت، و ئەقە مەزنتین پەرستنه خەلکی
 پشتگووھقە ھاقتی، وەکی (ابن سعدی) دبیزیت: ئەقە عیبادهتەکە تو
 دی د بەری خەلکیرا کە، و تو یی ل مال پالدا، قیجا تو زکری
 خودی بکە، ئەوئ کو بتنی عیبادهت بۆ دەیتەکر، و تو ب تاک
 ددانی و پەرستنا وی بتنی دکە و باشتترین زکر و باشتترین ئاخقتن
 ژ دەقی مروۆقی دەر بکە قیت پەیفەتە وحیدی یە (لا اله الا الله) ئەقە
 پیروزتەین پەیفە و کلیلا داخلبوونا ئیسلامی یە و باوهری نەبوون
 ب ئی پەیفی دەرکەفتنه ژ ئیسلامی، و ئەقە پەیفەکا گەلەکا یا
 ب ساناهییه خو لیف ژئ نالقلن سەرەپای هندی کو پەیفین وی
 د کیم، بەلی بهایی وی گەلەکا و مەزنییا وی و پیدقییا مروۆقی ب ئی
 زکری مەزنتەر، ژ پیدقییا مروۆقی بۆ خوارن و قەخوارن، چونکی
 ئەگەر تو مایە بیخوارن و قەخوارن و تو مایە برسی دی مری، بەلی
 ب نەکرنا ئی زکری دی مرووف خیرا هەردوو دونیا یان ژ دەست دەت.

۶۲- وَلَكِنَّا مِنْ جَهْلِنَا قَلَّ ذِكْرُنَا * كَا قَلَّ مِنَّا لِلَّهِ التَّعَبُّدُ

به لى ب کیم فامى و نه زانين و جه هالا مه يه ئەم کیم زکری خودى دکهين، ئەگەر مه زانين هه با و ئەم تىگه هشتباين ئەم دا بهردهوام زکری خودى کهين، ئەگەر دل پرى پۆناهيیوو دى مفا و شینوار و بهرهمى زکری زانیت، قیجا ئەوى قى بهرهمى بزانیته ما دى چاوا پشتگووهقه هاقیت، به لى ئەگەر مروّف نه زانیت دى پشتگووهقه هاقیت و پیتەى نادهتى کا چاوا هه ر ژبه ر نه زانينا مه په رستنا مه ژى يا کیمبووى و ئەم خه مساریب دکهين د په رستنیدا.

۶۳- وَ سَلَّ رَبُّكَ التَّوْفِيقَ وَالْفَوْزَ دَائِمًا * فَمَا حَابَ عَبْدٌ لِمُتَّهِمٍ يَقْصِدُ

تو داخوازى و پرسيارين ژ خودى بکه کو ته و فیکا ته بدهت ته و ته سه ربیخیت و سه رفه راز بکهت و بهردهوام مروّف دوعایان ژ خودى بکهت، و ئیلحاحى بکهت و داخوازیين مروّفى ئەو بن کو خودى مروّفى موهفەق و سه رفه راز بکهت، و خودى مروّفى نه هیلیته بهیقیا نه فسا مروّفیقه، به لکو خودى بخۆ هاریکارییا ته بکهت بۆ بریقه برنا به رژه وهندیين دینى ته و دونیا یا ته ژى، چونکی ئەگەر ته و فیک نه هیته دژى وى دبیزنى شه رمزارکرن، ئانکو: دى مروّف مینتیه بهیقیا نه فسا خۆقه و دى مروّف شه رمزاربیت ، ب راستى بهنده په شیمان نابیت و خوسارهت نابیت ئەگەر داخوازیی ژ خودایى خۆ بکهت و بهرى خۆ

بده ته خودايي (المهيمن) خودان دهسته لات و هه می تشت دبن
 كونترولا ويقه نه، چونكي خودايي مه زن وی كه سی شهرمزار ناكه ت يي
 دوعايان ژي بكه ت و ده ست خالی نازقرينيت، چونكي نه و بخو
 دبیزيت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
 دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ ﴿١٨٦﴾ سوره البقرة و نه گهر
 به نيبيين من پرسيارا من ژ ته كر -ئه می محه مه د- تو بيژه وان: هندي
 نه زم نه ز يي نيزيكي وانم، نه ز ل گازييا وی دهيم يي گازی من بكه ت،
 قيچا بلا نه و گوهدارييا من بكه ن د وی تشتيديا يي نه ز فه رماني پي
 ل وان دكه م، بلا باوه ريبی ب من بينن، به لکی به ري وان بكه قيته باشييا
 دين دونيا يا وان.

نه ف ئايه ته هندي دگه هينيت كو خودي يي نيزيكي به نيبيين خو،يه،
 نيزيكييه كا بابته تی وی بيت.

قيچا دقيت مروّف بو خو قی ئيستغلال بكه ت و بيژيت يا ره ب ته
 يا گوّتي دوعايي ژ من بكه ن و كومه كا دوعايان بو خو بكه ن و بيژه
 يا خودي دوعايين من جييه جي بكه ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ
 لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ ﴿٩٠﴾
 سوره اعراف و خودايي هه وه -گه لی عيباده تكه ران- گوّت: هوين دوعايان
 ژ من بتني بكه ن وعيباده تي من بكه ن نه ز دي د به رسقا هه وه هيّم،
 هندي نه ون يين خو ژ باوه ريھينانا ب په رستنا من بتني مه زنتر لي
 دكه ن، نه و ب ره زيلي وشه رمزاريقه دي چنه جه هنه می.

قَيِّجَا دوعايان بچويك نهكه، تشتی د هیته هزرا ته بو خو بیژه
و داخوایین مه زن بکه چ تشت ل دهف خودی یی بزحمت نینه، بلا
هیقیین ته د مه زن بن ب خودی و دوعا ژی ب عیبادهت حساب، وهکی
د نایه تا سهریدا ئامازه پی هاتیه دان .

٦٤- وَصَلْ إِلٰهِي مَعَ سَلَامٍ وَرَحْمَةٍ * عَلَى خَيْرٍ مَنْ قَدْ كَانَ لِلْخَلْقِ يُرْسَدُ

٦٥- وَالْأَصْحَابِ وَمَنْ كَانَ تَابِعًا * صَلَاةً وَتَسْلِيمًا يَدُومُ وَيَخْلُدُ

ئهی خودایی من تو سه له واتان و سلاقان و په حمتان بدهیه سهر وی
پیغه مبهری ﷺ یی کو بهری خه لکی دایه هیدایه تی و ریکا راست،
ئیمامی هیدایه تی و سهدی دهستیکی هتا دویماهی.
ههروه سا بخیرترین که سی بهری خه لکی دایه ریکا حقییی
و ههروه سا دگه ل بنه مالا وی و دویقچووینی وی و هه قالین وی هتا
پوژا دویماهی، سه لات و سه لامه کا هوسا کو یا بهرده وام بیت هتا
پوژا دویماهی.

دوماھى

ل قىرى ژى ئەم دھىنە دويماهىيا قى شروڧە كرنى ۋەكى مە گۆتى:
ب راستى گەلەكا گرنگە ۋ ئەركە ل سەر مړوڧى بەردەوام دويڭچوونا قى
مەنظومى ۋ پەرتووكيڭ ھوسا بكتە ۋ ئەزكار ۋ بابەتتېن قى پەرتووكى
بينىتە بىرا خۆ، ۋ ئەڧە بوو يا مە شيای ئەم بۆ ھەوہ بېژين، ژ خودى
دخوازم ژ مە قەبوويل بكتە، ۋ بكتە د تەرازييا خيړين ۋ مە
ۋ دھىبابين مە ، ۋ ھەر كەسى ھاريكاري كرى بۆ بەرھەم ئينانا قان
دەرسان، خودى خيړا ھەميان بنقيسيت، ۋ ئەجرى وان مەزن بكتە.
ۋ ھەمى سوپاسى ۋ ھەمد بۆ خودى بن ل دەستپيڭ ۋ دوماھيى.

شىقان شىخەميرى

8.12.2024ز

والحمد لله رب العالمين
وصلّى الله وسلّم على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين

